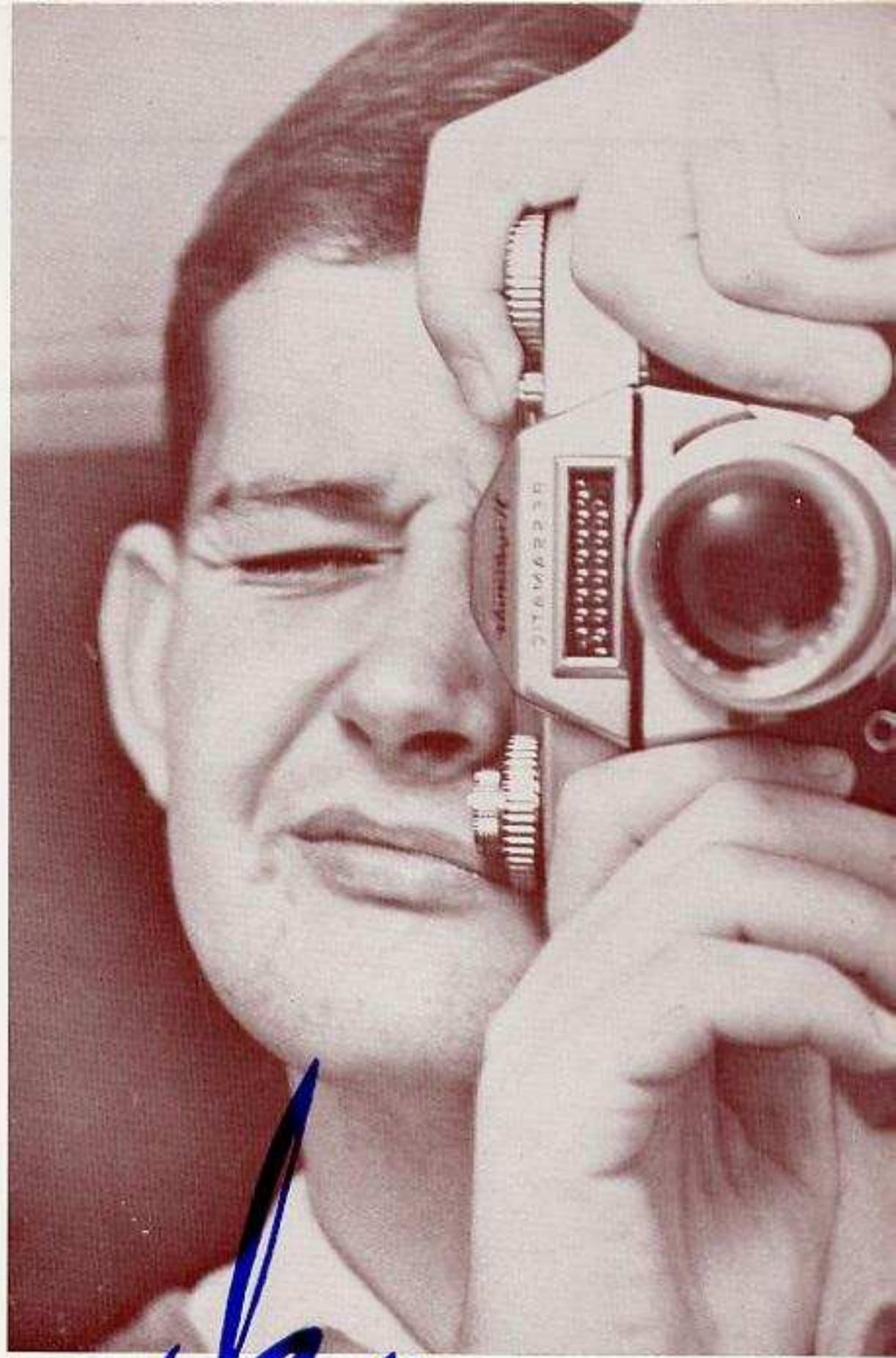

Hösten
1961

Solbacka- Tidningen

Tidning för alla solbackapojkar

Härt... hänt och sett

Bidrag till
STIG ENGZELL
Salagatan 28 A
UPPSALA

Bland kadetterna på Karlberg hittar vi OSMO MURRAY, som efter diverse mellanspel på de akademiska studieplanet nu slutligen bestämt sig för att tjäna fosterlandet i uniform.

På Sveriges Radio hittar man från första januari 1962, denna tidnings medarbetare ULF PEYRON, som för övrigt har en nyttig yrkesvägledningsartikel i detta nummer. Han kommer att bo kvar i Uppsala på Verkmästargatan.

MAGNUS FURST är fiskeintendent och har sitt distrikt i Jämtland. Han jobbar för tillfället på laboratorium i Drottningholm.

Bytt namn har BO BOJE JOHANSSON gjort, heter numera JÖNERRATT. Han har dessutom bytt anställning, och avancerat från vice brandchef i Karlskoga till brandchef i Falköping, från den 1/10 1961. Har förutom en 2½ dr gammal dotter, en son på 5 mån.

Kamrer säger man numera till HASSE ANDERSSON, som har en egen mekanisk verkstad utanför Rättvik. Dessutom har han en son på två år och en dotter på tre månader.

BENGT WILSSON, Johannisberg, är färdig ingenjör nu till julen.

GRGNMAN: JEAN STENBERG, trädgårdsarkitekt, har övergivit Stockholms stads gatukontor, parkavdelningen, för Solnas. Bor i Ulvsunda med fru och ett barn.

SARA CARLSSON har funnit sig en fästeman i lärdomsstaden.

I vimlet bland såväl inhemska som utländska finans-

sin svarta folkragt gör Up-salas gator osäkra. Han läser för övrigt matte, för att skaffa poäng till teknik.

och JAN VON OELREICH fick en son i november.

Lantbrukaren MATS »MAT-TAN» AVALL har gift sig med Eva Edler.

LEIF ERICSSON kämpar med statistiken, hjälper till med denna spalt och hör till dem som bdr vintermossan, modell student.

GEORG STAEL VON HOLSTEIN har äktat en advokatdotter från Kairo i slutet på november. Bröllopet stod i Holms kyrka utanför Halmstad och lunch gavs på Ågarps gård.

OLLE NYBERG är färdig med nationalekonomin i Uppsala, och ANDERS ODENMAN lär gå restauraträggen.

Bildäck kan ni få köpa av LASSE JOHANSSON, som tituleras ekonom.

JAN TYDEN studerar i år konst och reklam vid Kursverksamheten vid Stockholms Universitet. 1960–61 studier vid Beskowska skolan.

HANS FERRER är försäljare.

HÅKAN »EINSTEIN» VI-BERG studerar i den sydliga lärdomsmetropolen, lär ha två betyg i matte avklara.

HARRY BJÖRLING förstärker Stockholms studentkår, och det gör också ANDERS »SKORPAN» LÖFGREN, som skall bli läkare och PREDRIK HULTBOM, som är juris studerande.

På Käftis går LENNART LUNDH, som syntes på en bilverkstad i Uppsala, efter vinterns första halva.

På lumparfronten berättas det att HANS »LIMPAN» LINDBLOM krigar i Boden, CARL-FREDRIK WALLER på jägarskolan i Östersund, CLAES-GÖRAN HALLENDORF på Gotland. HANS HOPPE ligger egentligen på T 1, men har fått specialutbildning som apotekare i huvudstaden. PACO HARLEMAN skall bli officer och finnas på INFKAS (Infanteriets kadett- och aspirantskola).

TOMAS VON ESSEN praktiserar på jordbruk, skall in på »Statist», SVEN »SVINNE» LINDAL är lärare i Norrköping, (Stackars barn).

CHRISTER ALMQVIST prövar på den nya ekonomiska linjen i Lund.

I Seglora kyrka vigdes exportman Alexis Meyer von Achenthal, Stockholm, och Eva Skikkild, dotter till direktör Herulf Skikkild och hans maka Ingrid, född Swärd, Stockholm.

Beställer ni bord på Berns nägon gång, så be att få prata med SVEN-GUNNAR THORELL, ty han är hormästare där.

PUTTE DIEDRICHSS har slutat sälja kläder och pluggar på Pahlmans i stället. HANS LILLEBROR har varit på sjön.

CARL-FREDRIK KRINGELs WIDSTRAND knäpar med statistik på försäkringsbolaget Trygg, och brodern BERTIL är rättare på en gård i Jönkerstrakten.

LARS-GÖRAN RYNGER och KEGGE SCHELE dövles på Viggbyholmsskolans tekniska linje.

Jur. stud. JAN BÄCKSTRÖM har varit på societetsbröllop i Spanien och gift bort sin syster.

LARS WENNERLUND jobbar sedan fyra månader på en stor resebyrå i Los Angeles, har just i dagarna varit på en tripp (gratis) till Hawaii. Till våren skall han börja att jobba på världens största postorderfirma, Sears-Roebuck & Co i Chicago. Företaget har en årsomsättning på 18 miljarder!!! Åger 700 varuhus!!!

I Välluvs kyrka gifte sig i augusti leg. tandläkare Bo Stéen, Almhult, och fröken Kristina Knutson, dotter till agronom Knut Knutson, Längeberga gård, och hans maka Birgit, f. Jönsson. Vigseln förrättades av Kristinas konfirmationslärare kyrkoherde Bruno Fredlund, Allerum. Som kyrkomarskalkar fungerade fänrik Jan Kristenson och jur. stud. Lars Broberg.

LONDONBO: GUNNULF BJÖRKMAN, jurist och Primusdirektör i Bahco, har flyttat från Peru till Stockholm och vidare till London, som vicechef för Bahcos engelska dotterföretag. Adressen: Bahco-Condrup Ltd, Gosicell Road 23, London EC 1.

FGRSVAR: LENNART ALBANUS, veterinär, skäggig sen 1947, återfinns nu hos Försvarets forskningsanstalt — bor med familjen på Gotlandsgatan.

I Holms kyrka utanför Halmstad vigdes driftsassistent GEORG STAEL VON HOLSTEIN och miss MONA HOURAD GAYED, dotter till advokat Mourad Gayed, kairo, och hans maka, född Tamm. Best man var brudgummens bror, chefsassistent Bogislaus Staël von Holstein. Bruden fördes till altaret av godsförvaltare Sperling Staël von Holstein. Under intäget utförde kantor Evert Ödesjö bröllopsmarsch av Mendelssohn. Vigseln förrättades av komminister E. T. Stenbäck. Därefter spelades pastoral av Bach samt då brudparet lämnade kyrkan Kröningmarsch ur Profeten av Meyerbeer. Brudens sväger, godsförvaltare Sperling Staël von Holstein med maka gav lunch på Agarpas gård.

I Burlövs gamla kyrka vigdes lantbruk. MATS AVALL, Mölltorps säteri, Skövde, och fröken EVA EDLER, dotter till leg. läkaren Inge Edler och hans maka, född Jungbeck, Akarp. Brudens konfirmationslärare, kyrkoherde C. H. Lundin, Ystad, förrättade vigseln.

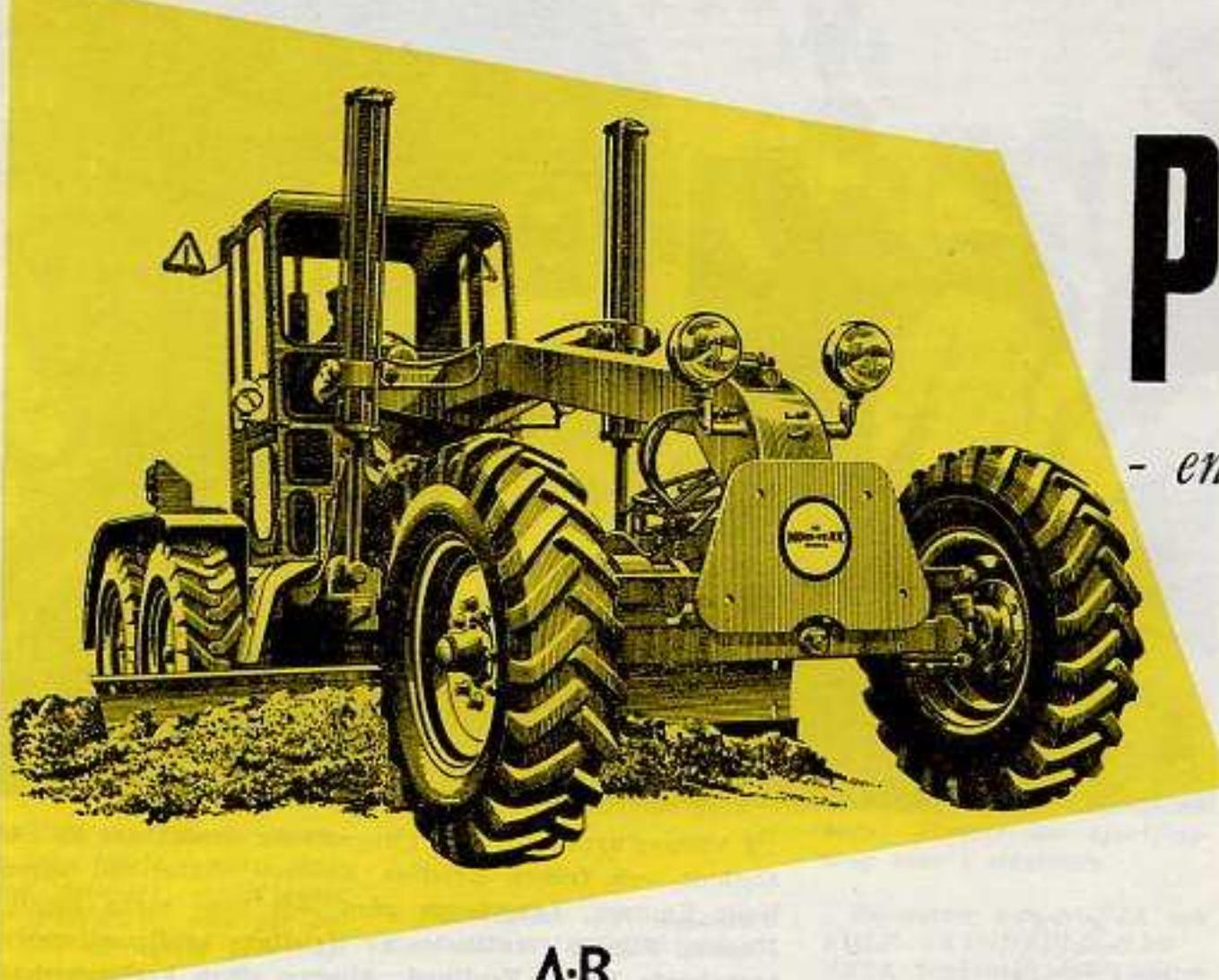

OLLE JÄRVHEDEN, som håller i trädarna vid valet av Sveriges Lucia, har varit i Paris, där han deltog i valet av Paris Lucia, som med sina 16 tärnor nyligen var med i värst traditionella luciatåg.

Forts. på sidan 38

Så här såg vinterstudentmössorna ut på 1800-talet. Det har konstaterats av bl. a. Bengt Vegfors och Stig Engzell, som syns på bilden, flankerande en söt studentska. Några studenter tyckte det skulle vara kul att ta upp den gamla mössan igen, och så vidtalades en firma med anor från fornistora dagar. Denna firma hade på —20-talet sytt upp en vintermössa som aldrig blev utlöst av beställaren. Den såldes mycket senare till en man, som skulle använda den i ett spex. När det nu åter blev en beställning, letade man från firman rätt på spexmakaren och köpte tillbaka mössan av honom. Det är alltså den som har fått stå modell till den ni ser på bilden.

PUMA

- en Nordverk-
Nyhet

PUMA är en mindre men
ändock slitstark motorväg-
hyvel i idealisk storlek för
städer, kommuner och väg-
föreningar, konstruerad för
hård tjänst i svenskt klimat

PUMA är helhydraulisk
och arbetar snabbt och
effektivt

Alla omställningar är över-
skådligt placerade med
lättgående reglage till ett
minimum av omställnings-
uppehåll

A·B **NORD-VERK**

Telefon 141 00

UDDEVALLA

Telefon 141 00

Radio • TV

Grindbergs Radioaffär

MALKÖPING 201 90

Auktoriserad service

Allt VIRKE till träskallar

Ånhammars Såg

AB Västeråsspedition

Etablerad 1918

BEFRAKTNINGSAGENTER
SKEPPSKLARERARE
SPEDITÖRER
MAGASINERING
RESEAGENTER

Västerås

Telefon 376 60 (växel) · Telex 4725

Prenumeration 5 år kr. 50:—
Lösenummerpris kr. 5:50

Medlemmar i
Föreningen Solbackapojkarna
erhåller tidningen utan kostnad

REDAKTION: Stig Engzell, ansvarig utgivare, Salagatan 28 A, Uppsala,
telefon 018 308 94

Per-Olov Hoppe, Christian Koch och Hans Norrman

Redaktionens adress: Salagatan 28 A, Uppsala,
telefon 018 308 94 eller Solbacka läroverk, Stjärnhov
Ekonomi, annonser Ulf Peyron, Vallmogatan 3, telefon 140 80 Uppsala

Tidningen utkommer med ett
nummer pr termin

Postgiro: 46 29 45

Annonsprislista på begäran

Tryckt 1961 hos
Tryckcentralen, Helsingborg

Stort tack

till alla er som hjälpte mig att få till stånd min första Solbackatidning. Utan er vet man aldrig hur det hade gått. Nu kom den i alla fall ut, och jag erkänner härmed att jag är lite stolt.

Men man skall inte ropa hej förrän man är över bron. Nu gäller det att plita ihop ett nummer till. Nåja, resultatet finner ni om ni bläddrar. Har ni något att invända mot tidningen, så blir ingen gladare än jag om ni skriver och talar om det. Jag skall göra allt som står i min makt för att tillfredsställa alla läsare. Då måste jag i gengäld be er om en sak!

Om ni skriver och »klagar» så kom samtidigt med något förslag! Gärna en liten artikel, en solbackahistoria från forna dagar, eller något annat som kan vara intressant. Det är lite dåligt att alla ni som är elever på skolan inte kan åstadkomma något. Det är ju därför som tidningen blir så lite aktuell för er som går på skolan nu. Det finns alltid något att skriva om. Naturligtvis kan inte allt som skrivs komma in, men får jag så mycket material att jag har råd att rata en del, så lovar jag att vara så rättvis jag kan. Alla dessa ord gäller naturligtvis också er som redan lämnat era solbackår bakom er. Ni får inte låta era intressen bli åsidosatta, vilket blir fallet om ni inte hör av er!

Gack alltså åstad och skriv så det ryker om pennan, jag skall titta i brevladan varje dag!

Nu får ni bläddra!

RED.

PELLE FRÅN CANADA PÅ SOLBACKABESÖK

Efter mer än trettio år har mr PELLE SWENSSON från Aldergrove, British Columbia, Canada, men född i Helsingborg, mellanlandat i hemlandet på väg till och från den första internationella fotutställningen i Moskva, där han var en av de tre medlemmarna i den internationella juryn. Han reser också i ett halvofficiellt uppdrag att knyta kontakter mellan dels gymnaster och dels skolungdom i Canada och Sovjet

Diskret och med kamera på magen (naturligtvis), skred han omkring bland byggnader och annat sevärt på sin gamla skola.

O, det där minns jag från från 1913, och det där!

Pelle berättar om gamla dagar.

Pelle »Pete» Swensson från Aldergrove i British Columbin, Canada, besökte sin gamla skola för första gången sedan han gick ut den för 43 år sedan.

Hans spontanitet och verkliga glädje över att återse sitt gamla kärna Solbacka, förbyttes alltsom oftast i imponerad förvåning över att allt blivit så ändrat och moderniserat sedan han slutade (1918).

— Min fru sa mig att jag inte skulle känna igen mig, och det hade hon rätt i. Hans svenska flyter ren och klar

som en värbläck, trots att det var trettio år sedan han flyttade till Canada. — Men jag tycker det är roligt att jag kunde komma hit. Jag har alltid talat med min kanadensiska fru och med mina barn (Pete har en 18-årig dotter och en 22-årig son) om Solbacka. När jag står på förstutrappan och tittar upp mot stjärnhimlen på kvällarna har jag Karlavagnen alldeles framför mig. Då tänker jag på Solbacka och på det stora av-

ström, som ritade märket. Han var mycket konstnärlig. Han brukade ordna teater högst upp på Gymnastiken. Det hade vi mycket roligt åt.

Vi vandrade bortut idrottsplatsen. Imponerad utropade Pelle:

— Fantastiskt! Har någon ännu lyckats slå mitt rekord elva blankt på hundra meter? Vilka fina förutsättningar för att få idrottsstjärnor. Vid kulstöttingen fick Pete syn på en gosse i aktion.

Foto: E-L.

Med 1913 i minnet?

ständ som är mellan mitt hem och skolan. Ändå känner man en närlhet i detta med Karlavagnen. Jag kom ihåg Carl-

— Du skall försöka gå ned lite mer med kroppen och hämta stöten! Jag minns när jag såg Pat O'Brien i Connecticut. Han var fantastisk! Hämta stöten ännu längre ned! Säja!

I Espeugan fick han skriva i gästboken.

— Kan man komma ned till Kyrksjön? Jasså, ser det ut så här nu. Förr brukade vi paddla i kapp med gamla tvättbaljor som vi lånade.

Så vandrade vi omkring. Pete mer och mer fascinerad för varje sak han säg, jag mer och mer fascinerad av denne vitale sextioåring och hans rotfasta kärlek till sin gamla skola. Mellan minnen pratade han mest om Ryssland och fotografering. Pete har nämligen varit i Moskva på en fototävling som domare.

— Fotografering är mitt liv, det kan förena alla folk och lära oss att förstå varandra. Fotografiet säger mer än ord, tycker han. De visar oss situationer ur det dagliga

Sir Harry var guide på rundvandringen.

livet, som vi alla har gemensamt. Det visar att kärnan hos människorna är lika, oavsett vi är ryssar eller kanadensare.

Pete har skrivit till »Krusse» ochbett att få utbyta bilder. Han fick svar! En dag för tre år sedan kom brevbäraren till hans farm och skrek: »Pete, Pete, Du har brev från Moskooow!» Sedan dess tisslades och tasslades det alltid bland mina vänner. Men jag brydde mig inte om det.

Så fick jag det här erbjudandet från Moskva. Och ett gratulationsbrev från utrikesministern. Då blev det tyst.

Jag har nu fått ett helt nytt perspektiv på skolan. Men därför tänker jag inte glömma min gamla läroanstalt som gett mig så många roliga stunder, och som lärts mig så mycket.

. . . Sade den 61-åriga Pete och ställde in kameran på det vackra Forum.

Göran Holmberg (t. h.) får instruktioner i kulstötningens svåra konst.

Tack för att Du kom Pete! Det var en upplevelse att få träffa Dig! Välkommen tillbaka!

Omslagsbilden

Solbaektidningens ohyggligt skickliga tryckare, fotografer och klischémakare har lyckats få fram en unik bild av tidningens lokalredaktör PeO. Bilden kallas helt spontant SÄ-SOM I EN SPEGEL. Den är alltså plåtad i en spegel, vilket förklarar den bakvända texten.

ATT SITTA TING

Ulf Peyron, som nyligen avslutat sin två och ett halvt år långa tingstjänstgöring vid Västerbergslags domsaga i Ludvika ger här i Solbackatidningens fjärde artikel om yrkesvägledning en initierad skildring av sina erfarenheter.

Jur. kand.-examen öppnar många möjligheter att välja arbete av olika slag. Man kan dock klart urskilja två huvudlinjer, dels den rent juridiska med domarbanan, advokat- och åklagarverksamhet samt förvaltningstjänst som de viktigaste underavdelningarna, dels

all övrig verksamhet till vilken man kan hänföra uppgifter av de mest skiftande slag. Givetvis är ovanstående uppdelning grovt generaliserad men synes mig lämplig som utgångspunkt för vidare resonemang.

Vilka tjänster kräver då ovillkorligen fullgjord tingstjänstgöring?

Som svar på denna fråga kan man säga att inom den rent juridiska linjen är tingstjänstgöring obligatorisk för såväl domarbanan som advokat- och åklagarverksamheten samt ofta önskvärd även för förvaltningstjänst. För den andra huvudlinjen är tingsmeritering ofta önskvärd men mera sällan obligatorisk.

För den som vill fortsätta på domarbanan, bliva advokat eller åklagare är alltså valtet lätt — tingsmeriteringen är nödvändig, men för den som inte har tänkt sig något av dessa yrken kan det ofta vara svårt att avgöra om han skall sitta ting eller ej. Under alla förhållanden vägar man dock

påstå att tingsmeriteringen för det mesta är till god nytta, vilket jobb man än väljer. Efterfrågan på jurister är f. n. tämligen god men men i första hand du på tingsmeriterade sådana. Inom det privata näringslivet anställs allt fler jurister, t. ex. som ombudsmän eller företagsjurister. Den etarenhet som tingstjänstgöringen medför räknas då för det mesta som en god merit.

Givetvis finns det åtskilliga jobb där tingsmeriteringen icke alls är nödvändig, men som sammanfattnings kan man nog säga att utsikterna att få de bästa jobben i allmänhet är störst för de tingsmeriterade juristerna.

Vad ger då tingstjänstgöringen för erfarenheter?

För att kunna besvara denna fråga måste man en smula beröra uppläggningen av de studier som leder till jur. kand.-examen. Studierna äro i

stort sett rent teoretiska och den praktiska verksamhet, som ingår i studieplanen, är mycket liten omfattning. Detta innebär i sin tur att den ny-

blivne juris kandidaten står sig ganska slätt i praktiska sammanhang. Hans utbildning är helt enkelt inte färdig utan måste kompletteras med praktisk verksamhet för att bli fullständig. Tingstjänstgöringen ger en tämligen allsidig praktik, som, även om den är i huvudsak inriktad på domarbanan, utgör en god påbyggnad — >ger kött på be-

nen» — på det teoretiska underlaget. Givetvis kan inom många områden den praktiska utbildningen ske direkt i den tjänst, som en jur. kand. ev. kan få omedelbart efter examen men oftast blir sådan praktik mera ensidigt inriktad och öppnar kanske inte några nya vägar, förutom den man slagit in på.

Hur får man ting?

Den som vill söka ting kan sända in sina ansökningshandlingar till någon eller några hovrätter eller ev. direkt till häradshövdingen i någon bestämd domsaga. Lediga aspiranttjänster annonseras i varje nummer av Juristnytt, som också ibland har sammanställningar över landets alla domsagor, varvid man lätt kan utläsa när tjänsterna kommer att bli lediga vid normal avgång.

Tillsättningen sker så att de till varje hovrätt insända ansökningshandlingarna i tur och ordning översändes till de olika domsagorna, varvid resp.

häradshövding på förslag uppsätter tre namn. I allmänhet frångår hovrätterna icke det namn som häradshövdingen satt upp i första förslagsrummet. Betygspoängen är huvudsakligen avgörande men praktiska meriter kan också ha viss betydelse. För närvarande torde det vara lättast att få ting i Norrland. Poängen varierar dock inom mycket vida gränser, beroende på tillgång och efterfrågan just då tillsättningen är aktuell. Ofta sker tillsättningen med mycket kort varsel, ibland blott någon vecka.

Hur tillgår tingstjänstgöringen?

Under de första sex månaderna fullgör man tjänsten som aspirant och har då i allmänhet som huvudsaklig sys-selsättning att biträda vid inskrivningsavdelningen. Beroende på arbetsbelastningen

kan det också bli fråga om att sitta som protokollförare vid rättegångsförhandlingarna. Givetvis förekommer också många andra sysslor, men det är icke möjligt att närmare specificera dessa, enär arbe-

tets organisation ofta kan skilja sig rätt avsevärt vid olika domsagor. Tingstjänstgöringen är ju också, såsom det angives i domsagostadgan, avsedd som en utbildning och åvilar denna häradshövdingen. Beroende på dennes intresse och möjligheter att ägna sig åt direkt utbildning kan tjänstgöringen gestalta sig mycket olika. Efter fullgjorda sex månader blir tingsnotarien behörig att vara inskrivningsdomare och så småningom får han allt vidare behörighet att självständigt handlägga mål och ärenden av olika slag.

Vid häradsrättens förhandlingar blir det då i första hand fråga om att sitta som ordförande vid handläggning av enklare mål, som dock ofta kan vara nog så intressanta. Beroende på arbetsbelastningen vid domsagan och häradshövdingens intresse för notariernas allsidiga utbildning kan det också bli fråga om att notarier, som är därtill behöriga, kan få egna ting att handlägga självständigt efter

särskilt förordnande från hovrätten. Notarien tilldelas då mål av varierande beskaffenhet och svårighetsgrad, i princip utan begränsning, givet är dock att häradshövdingen inte läter notarien handlägga mål av alltför vidlyftigt slag. Det första tinget kan vara nog så spännande även om notarien innan han släppes fram fattat genomgå noggranna förberedelser. Att ha egna ting ger värdefulla erfarenheter, som inte nog kan överskattas. Man är då helt utlämnad åt sig själv och måste verkligen anstränga sig för att kunna taga ansvaret för att förhandlingarna blir regelmässiga och domslutna riktiga. Visserligen har man gott stöd av nämnden men detta ligger snarast på omdömesplanet, nämndmännen är ju lekmän och då det gäller rent juridiska frågor måste man helt förlita sig på sig själv. Lyckligt genombörda egna ting stärker självkänslan och ger förhandlingsvana, värdefulla egenskaper för framtiden.

Utbildning

Som jag nämndt ovan sker utbildningen indirekt under hela tingstjänstgöringen genom att man får allsidig sys-selsättning men även direkt genom undervisning av häradshövdingen eller annan do-

mare som kan finnas vid domsagan, ofta en hovrättsfiskal, samt av äldre notarier. Naturligtvis varierar denna form av undervisning avsevärt vid olika domsagor, själv hade jag förmånen av att få

tjänstgöra under en häradshövding med intresse för saken och med en hovrättsfiskal och äldre notarier, som gärna delade med sig av sina kunskaper, vilket allt medförde berikade erfarenheter. Före-

dragningar, rättsfallsstudier inför vidlyftigare mål, uppsättande av förslag till domar och sist, men icke minst, konsultativa samtal äro några av formerna för den direkta undervisningen.

Övertid

Det har talats mycket om övertid för tingsnotarierna, men detta spörsmål är enligt min mening mera en ordnings- eller organisationsfråga. Vid min domsaga, som dock hade mycket stor arbetsbelastning, förekom praktiskt taget ingen övertid. Visst kunde det bli toppar ibland men med lämp-

Lön

Efter den senaste förbättringen lyfter nu tingsnotarien till en början lön efter 15:e lönegraden för att efter ett och ett halvt år komma upp

i 17:e (cirka 1600:- i ortsgrupp III). Tillfälle till extraförtjänster genom personundersökningar finnes vid de flesta domsagor.

Vad ger tingstjänstgöringen?

Förutom ett berikande av de rent juridiska kunskapserna, erfarenhet, förhandlingsvana och allmän säkerhet ger de 2½ år, som full tingsmeritering omfattar, ett omväxlande och intressant arbete och en tids andrum efter universitetsstudierna, en tid som man kan behöva för att komma tillräffa med sig själv innan man slutgiltigt väljer livs-

bana. Därtill goda tillfällen till kontakter med bygden och dess folk samt sist men icke minst förmånen av det goda kamratskap som nog för det mesta råder inom den krets, som utgörs av domsagans personal.

Kort sagt, en tid, som jag för min egen del icke skulle vilja ha ojord.

Sångarförbundets styrelse.

Solbacka Sångarförbund

Solbacka sångarförbund grundades 1936. Förtjänsten av dess grundande kan utan tvekan tillräknas Rektor Goding och Musikkdirektör Söderström, vilka blev hedersledamöter.

Den första styrelsen bestod av Gunnar Björlin, ordförande och dirigent, Anders Grönberger, vice ordförande, Torssten Folin, sekreterare, fänrik H. Krabbe, kassör och Börje Rottman, bibliotekarie.

Många sedermera kända personer har under årens lopp figurerat i förbundets medlemsskara. Staffan Broms är väl den som mest har lättit höra talas om sig.

Fortfarande stimulerar Rektor Goding verksamheten bl. a. genom att årligen bjuda alla medlemmar på Stockholms Studentsångarförbunds värkonsert samt därefter middag.

Solbacka Sångarförbund av idag är utan tvekan skolans mest aktiva förening. Varje

tisdagskväll samlas medlemarna till repetition i aulan och vissa dagar hålls även stämövningar.

På repertoaren står i höst: Fredmans epistlar, Gluntarna, Negro Spirituales och några kända ballader.

I samband med 5-årsminnet av Ungerns frihetskamp framfördes, under ledning av dirigenten, musiklärare Anderson, Ungerns nationalhymn. Detta kommer i fortsättningen att åtföljas av ytterligare framträdanden på de s. k. musikmorgonsamlingarna.

Vid årets högtidssammanträde som föregick av den traditionella Invigningen av noviserna, överlämnades ordförande klubban till den nya styrelsen (se bild), varpå kaffe och tårta serverades på sedanligen manér.

K. H. Bendt P. Stålquist

Formula 152 Miniracing

Det bästa i Miniracing, liten skala, upp till tre bilar på ett spår, möjligheter till omkörningar och filbyten, går på både växel- o. likströmstrafos

Grundsats kr. 125:—, består av spår oval 310x1270 mm, 2 bilar, 2 körrkontroller

WENTZELS

Apelbergsgatan 48
STOCKHOLM C

Magister Rolf Julius död

Den 30 juni 1961 avled Rolf Julius, en avhållen lärlare och kamrat. Han var född den 16/4 1910 i Stockholm. Efter lämbetsexamen i tyska, engelska, franska och pedagogik vid Uppsala universitet 1937 tjänstgjorde han en termin vid Viggbyholmsskolan, varefter han anställdes vid Solbacka läroverk vt. 1938, där han verkade ända till sin död.

Saknaden efter Rolf Julius är stor. Minnet av hans goda kamratskap, mänskliga värme och rika humor kommer alltid att leva i vänkretsen. Rolfs personlighet präglades av en ovanlig mänsklig bredd. Han hade ett oerhört intresse för människor. I fråga om clever, som gätt på Solbacka, var han något

av ett levande lexikon. Han kom ihåg deras yttre ofta som spegel för deras inre. Otaliga var de karakteriserande episoder han hade på lager. När han berättade dem, förlorade han sig ej i det anekdotiska. Poängen blev samtidigt tittglugg in i ett mänskligt sammanhang, upplevt med fin förståelse.

I kamraters väl och ve engagerade han sig alltid spontant. Det självförglömmende intresse för andra han visade, när han själv var märkt av sjukdom, var gripande. Han tillhörde dem

»som ändå kunna glädja sig och höja sig till mera ädla ting än sorgen över nöden och icke som barbarer böja sig i skräck och vanvett under hårdas öden.«

Rolfs rika humor sammanhängde väl med denna förmåga till självförglömmelse. Ån svepte han med sitt bullrande gemyt in vänner i en atmosfär av trivsamhet, än gav han med lägmild ironi komisk belysning åt en diskussion. Skimrande frasbubblor stack han gärna här på. Gleks någon för högt till vädars i yvig spekulation, så hade Rolf en välgörande förmåga att med en drastisk anmärkning få ner vederhörande på jorden igen. Han var en ömsint realist, vars humor spelade mellan frodiga överdrifter och välplacerade understatement.

Som människokännare och humorist var Rolf mycket intresserad av memoar- och krumelurs-författare. Bland de förra uppskattade han särskilt Karl Gerhard och bland de senare var Piraten favoriten. Bokhandlaren, Krakow, Jespersen, Esping, Lutterlögn m. fl. var goda vänner till Rolf. Han kände dem utan och innan och minnes de flesta av deras repliker. De hjälpte honom att illuminera tillvaron, när den syntes alltför grå. Litet var väl också Rolf gjord av det tyg, som krumelurer vävas av.

I en olymp av frodiga och fina humorister vore Rolfs plats given. Där skulle han mullra homeriskt och hjärttegott bland likar av samma resning.

Bo Magnusson.

"Fredsmonumentet" i Karlstad

Skulptör Ivan Johansson

Konstverk

- såväl en liten statyett
som en monumental figur -
uppskattas mest om de är
GJUTNA I BRONS

**J. N. ROSENGRENS
METALLGJUTERI AB**
LIMHAMN

INGENJÖRSFIRMAN
HAMPF AB

*konstruera och bygga
alla slag av*

**TRANSPORT
anläggningar**

Vasagatan 4 Telefon 11 33 55
GÖTEBORG C

Cloth Import AB

Huvudkontor:

GÖTEBORG Ö

Avdelningskontor:

STOCKHOLM C

KÖPENHAMN K

AMSTERDAM C

PRATO (Italien)

Danska vägen 72 A

Telefon 19 08 80, 19 08 33

Kammakaregat. 6 B

Telefon 11 66 89

Vingaardsstræde 21

Telefon Byen 1370

Heerengracht 80

Telefon 24 85 33

Viale Vittorio

Veneto 22

Telefon 206 73

Den nya mjuka linjen

- en **RODENSTOCK** produkt -

en båge som passar alla
ansiktstyper

finnes i moderna färger

De världsberömda
Rodenstocks-bågarna
finnes i de optiska affärerna

Gunnar Schramm

Rederiaktiebolaget

Stockholm

Gunnar Källström

Lindén & Lindström AB

Import-Export
GÖTEBORG

AB ALVENIUS

INDUSTRIER

Eskilstuna

Telefon 370 00

Telegramadress Alvenius

1:a klass **Herr- o. Damskrädderi**

Reparationer · Renoveringar
Levererar Solbacka-jackan

J. JANSSONS SKRÄDDERI

STJÄRNHOV - Telefon 0158 40118

Malmköpings Wärdshus

stället för Målet

Malmköping · Tel. 208 80

Det nya elevhemmet Norrebo

Foto: Jonas Norén

Text: PeO

I år har 48 st. elever fått enkelrum, när det nya elevhemmet Norrebo togs i an- språk. Det är ett tiotal fjärde- ringare och 38 tredjeringare som har fått den fina förmånen. Norrebo inrymmer tre stycken luckor, Norrebo I, II, III. På I:an bor sex stycken elever och de har Dr. Bror Åkerblom som pater. II:an och III:an inrymmer båda 21 rum vardera. Mg. Helvard är pater på II:an och Mg. G. Larsson på III:an. Varje lücka är försedd med 2 toaletter, dusch och torkskåp för gym- nastikkläder och dylikt. Rummen är något små, men en elev får gott och väl plats med alla sina tillhörigheter. Ett tvättställ finns på varje

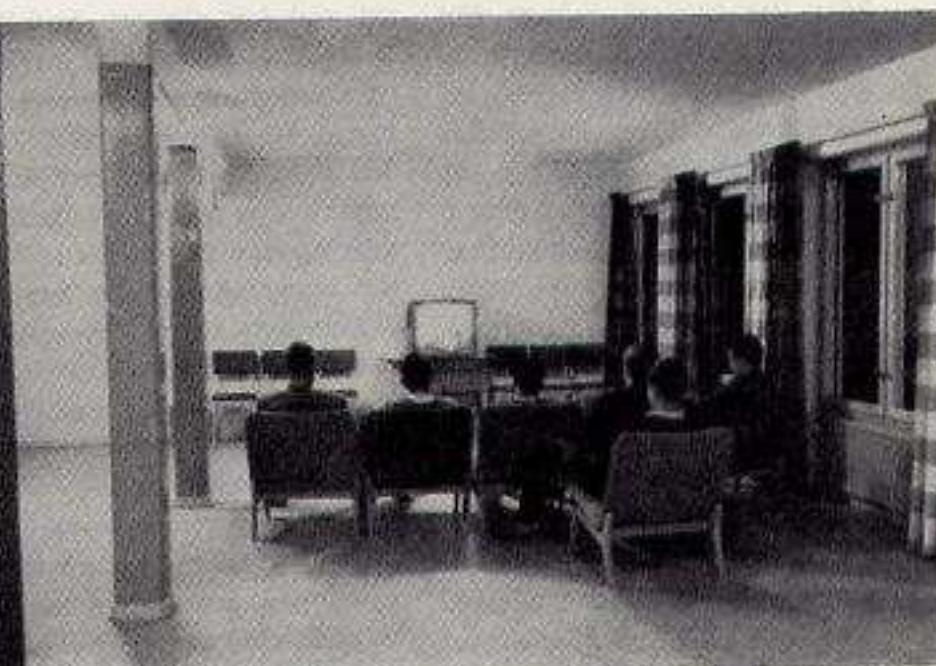
rum, liksom på alla övriga rum på skolan. Det finns inte någon byrå att lägga kläder och linne i, utan i stället har man använt sig av samma lösning som på Västerbo, genom skjutlådor i ett skåp i väggen. Garderoben är något för liten, men i stället har man i varje rum satt in en hatthylla, där alla ytterkläder kan hängas.

Dagrumsfrågan har man löst på det sättet att man gjort ett stort dagrum nere på I:an, inte som på andra elevhem där varje lücka har sitt speciella dagrum.

Dagrummet har försetts med stora fönster och ett franskt fönster så att det skall bli så ljus som möjligt. Ett tiotal sköna fåtöljer i rött och grått,

samma färger som på gardi- nerna, har placerats ut för att göra det så hemtrevligt som möjligt när eleverna tittar på TV eller lyssnar på radio. TV:en och den magnifika radiogrammofonen är skänkta av föreningen Solbackapojkarna. I anslutning till dagrummet ligger två stycken sammanträdesrum och ett pantry. Sammanträdesrummen är till för klubbrum för olika föreningar eller som kortspeletsrum, när dagrummet är upptaget av TV-tittare eller andra. Pantryt är avsett att användas på lückfesterna. Som förut

nämnts finns det både radio och TV i dagrummet. Radioapparaten är en stor radiogrammofon med stereoanläggning. TV-apparaten är en 23-tums och är uppsatt på väggen för att alla skall kunna se så bra som möjligt. Norrebo's patrar har hand om TV-tiderna på resp. lücka. Det är tillåtet att se aktuellt varje kväll, men övriga program endast med paters tillstånd. För övrigt är det endast tillåtet att använda dagrummet efter lunchen. Man får alltså inte vistas där på halvtimmar eller räster.

Det trivsamma dagrummet

Ett elevrum på Norrebo

Här får Du den äran följa med gamle solbackapojken (49—50) och läkaren, även som sportflygningssentusiasten Ulf Engzell, på en fantastisk flygtur bl. a. över Solbacka. Spänn fast säkerhetsbältena och släck cigaretterna, för nu bär det av...

En CESSNA 150 med plats för två personer.

Sportflygning en modern hobby

Var så god och tag plats i en tvåsitsig Cessna 150, som jag hyrt ett par timmar. Vi startar från Skå flygfält ute på Svartjölandet och skall göra en tur över det vackra Sörmland. Är det Din första flygtur? Nästan alla njuter av sin första tur, men lika många känner att nerverna dallrar litet extra mycket. Förklaringen är enkel: man är rädd för vissa saker man inte känner till.

Vi sätter oss till rätta i planet i bekväma stolar, och Du kanske ser litet undrande på alla instrumenten. Det blir litet fler än i en bil, men i det här lilla enmotoriga planet behövs det inte så många för flygning i dagsljus. Dörrarna är låsta och säkerhetsbältena fastspända. Efter en mindre koll startar jag motorn och Du tycker att allting håller på att skaka loss av vibrationerna. Så rullar vi iväg till startplatsen och Du fylls av en känsla av spänning och äventyrlust. Innan vi startar, bromsar jag in planet, ger litet gas och kollar motorn och alla instrumenten. Framme vid märket får vi en klarsignal och Du kanske tar ett djupt andetag. Full gas och planet börjar skjuta fart. Var inte ängslig om det vajar litet, det är normalt för sådana här små plan. Plötsligt märker Du att marken avlägsnar sig, jag har fört

»spaken» en smula bakåt. Några meter upp börjar vi flyga planet och Du kanske tror att vi är på väg rakt in i skogen, där fältet tar slut, men tag det bara ingut, jag gör så för att planet skall få ordentlig fart innan vi stiger på allvar. Du ser att det är långt ned till trätoporna och allting där nere blir mindre. Nu släpper den där spänningskänslan och det krampaktiga taget om stolen lättas, men håll i ett tag till! Jag gör några små rörelser med spaken och vi går in i en sväng åt vänster, inte särskilt brant men Du tycker det och tror att snart flyger vi upp och ned. Ingen oro, jag vet vad jag gör och har full kontroll över planet. Vi går ur svängen och kompassen visar sydlig färdriktning, höjden 300 m. Nu flyger vi plant, jag minskar på gasen och först nu slappnar Du av riktigt. Du ser Dig omkring och insuper det underbara panorama som utbreder sig under oss: Mälaren med sitt glittrande vatten och massor av öar, lövskogarna med höstens alla färger, dockhusen, vägarna och allt vackert landskapet kan bjuda. Över allt detta den intensivt blåa himlen, som ger en vision av den mest fulländade renhet, man kan tänka sig. Snett bakåt vänster skymtar man Stockholm, som en utbredd kompakt bebyggelse

och man ser att luften däröver är disig. Men vänd blicken framåt! Vad är det? Rätt gissat: Södertälje. Ja, det var bara några minuter sedan vi lyfte och nu inser Du nog hur fort man färdas fägsvägen. Hastighetsmätaren i planet visar »bara» 180 km/tim, men litet medvind ger oss extra fart. Riksettan norr om Södertälje påminner om en på länden kluven svart daggmask som slingrar sig fram i landskapet. Staden under oss ser ut som ett gyttje av allehanda dockhus. Nere på Hallsfjärden söder om staden kryssar ett par vackra segelbåtar norrut. Jag drar av gasen och Du tror säkert att nu är det slutet på den här turen. Men kom ihåg, att jag vet hur man skall göra. Motorn stannar inte, den går bara på tomgång och jag kan på ett behagligt sätt få planet att sjunka. Nere på 150 meters höjd drar jag på gas och vi passerar bågebåtarna. Såg Du att rörsman i den ena hade en grön luva? Och den andre vinkar febrilt, han kanske undrar om vi ser honom? Jag gör några manövrar så att vi vaggar med vingarna, bara litet, Du kan ju bli »sjösjuks». Vi svänger in över fastlandet och plötsligt kommer några små luftgropar, planet liksom gupper. Det är inte särskilt angenämt, man får lära sig att

inte bry sig om det, och planet faller inte i bitar av s. k. turbulens eller luftströmmar.

Men låt oss flyga litet högre! Jag ökar gasen och höjer nosen litet. Höjdmetern kläts uppåt, och allting blir mindre där nere, 800 — 900 — 1000 m. Vi fortsätter att stiga till 1400 meter och här uppifrån får man en annan vy. Bondgårdarna ser ut som lapptäcken och man har svårt att se husen. Nästan alltid har man ett lätt soldis som skymmer sikten något. Himlen är mycket blåare här uppe och man tycker sig se många, många mil åt alla håll. Du kanske har märkt att jag inte pilrat särskilt på instrumenten. Enda ovetande tror att man hela tiden måste använda och justera instrumenten. Men jag gör alldeles tillräckligt, och med jämna mellanrum gör jag en kontroll med blicken, vilket Du inte märkt. Nu börjar Du känna Dig hemma i planet och vi skall göra några manövrar, inga avancerade saker, utan bara så att Du får en känsla av flygning. Ett flygplan är mycket noga balanserat och släpper jag rodren flyger planet rakt fram av sig själv. Vi börjar med några svängar, som Du vet måste planet luta eller skeva för att motverka centrifugalkraften i en sväng. Ju kraftigare sväng,

desto mera skevning. Jag gör en kraftig sväng, och Du pressas mot stolen, det känns som om du skulle tryckas genom golvet i planet. Samtidigt försvinner horisonten och efter litet letande finner Du den på alldelens galen led.

Som Du förstår är det där normala företeelser och tyngden man känner är den s. k. G-kraften. I en sådan här sväng får man ungefär sin dubbla kroppsvikt som tyngd mot stolsitzen. Vi flyger litet planflykt igen, så att Du får hämta Dig hit. Kom ihåg att säga ifrån om Du känner illamående, det är inget att skämmas över. Jag läter motorn gå på tomgång och samtidigt för jag fram spaken så att nosen pekar nedåt en smula. Vi gör inga störtdyningar i det här planet, så var inte rädd. När man på det här sättet glidflyger kan man göra svängar samtidigt och man får en behaglig känsla av att manövrera planet utan motorns hjälp. Höjdmetern glider snabbt och på 200 meter ger jag gas.

Kasta en blick rakt fram.

Ja, det är Stjärnhov med tåget, som i snigelfart rör sig västerut. Och där är Kyrksjön, litet större än Du kanske trodde. Solbacka ligger där på nordsidan av sjön som en liten by för sig själv. Vi går litet lägre och gör några svängar omkring skolan och försöker vinka åt några pojkar därnere. Vad tror Du att de tänker? Kanske avundas de Dig, som sitter häruppe och kan överblänka allt på ett annat sätt. Vi gör ett varv till under lätt stigning, vi måste ju vara försiktiga om skolans TV-antennar, och ser hur omgivningen är fylld av sjöar och vacker kuperad natur. Som gammal Solbackapojke fascineras jag alltid av den vackra natur, där Solbacka ligger, och jag brukar alltid visa vänner och bekanta den vackra anblicken så här från ovan.

Men, kära passagerare, tiden lärer och det är tid för oss att återvända till utgångspunkten. Kompasskurs nordost och vi ser snart Mälarens glittrande vatten. Där avtecknar sig Adelsö och Björkö,

HEDLUNDS HUS FURUDAL

Levererar

**Skolpaviljonger
Gymnastiklokaler
Bespisningslokaler
Villor - Radhus
Sportstugor**

HEDLUNDS TRÄVARU-AB FURUDAL

och där är det smala näset på Ekerö. Fägelvägen verkar avstånden så små, och stiger vi tillräckligt högt, ser Du hela landskapet som en karta. Vi närmar oss Svartsjölandet och ser det gröna fältet, som är vår landningsplats. Ån en gång ste格as Din nervositet. Hur skall vi kunna landa på den där lilla plätten. Så ser Du plötsligt ett annat sportplan som kommer under oss och är på väg att landa. Bekymra Dig inte, vi har speciella landningsföreskrifter, då vi inte använder radio på Skä, och vi tar aldrig några risiker. Vi går in i ett s. k. landningsvarv på 150 meters höjd, alla plan måste göra så, och slutligen drar jag av motorn för själva landningen. Du kanske tror, att vi hamnar utanför fältet, men kom ihåg att jag har en viss vana i att bedöma avståndet och jag vet hur man skall handla. Du ser, hur stängslet och diket passerar strax under oss, men Du känner knappast när vi tar mark. Tro inte att vi sjunker för snabbt, jag justerar vår fallhastighet med vingklaffarna, och jag kan öka och minska fallhastigheten precis som jag vill. Naturligtvis bör man landa invid landningsmärket, men det är intet fel att taga mark 15 meter från märket, som vi nyss gjorde. Jag bromsar in planet och vi rullar in mot hangaren. Är Du nöjd med flygturen? De flesta »första-gångsflygarna» är det, och själv blev jag helt flygbeten efter en sådan här tur.

Intresset för flygning hyser många. Hur säker en flygning än är och blir, kommer aldrig den äventyrsfyllda tjusningen att försvinna. Man måste alltid lita till sin egen förmåga och sitt eget omdöme, när man gör ett flygplan. Man måste alltid värdera och lära sig bedöma naturens ofta nyckelfulla uppträdande för att kunna flyga perfekt. Du har fått vara med om en flygning under idealvärder, men kanske vi hade överraskats av en dimbank eller ett lokalt oväder? De allra flesta olyckor med sportplan beror på felbedömningar av föraren under ogynnsamma förhållanden, alltför stora sehans-tagningsavfall för föraren och liknande företeelser. Där jag flyger, har man i allmänhet 6 flygplan i gång alla dagar, och hitintills har man inte konstaterat ett enda motorstopp sedan 1946. Det säger något om den maskinella säkerheten, man i våra dagar har inom flyget.

Flygning med motorplan kostar pengar, och få har möjlighet att utnyttja sina lärdomar, men de som har intresse och möjligheter kan alltid kontakta sin flygklubb i närmaste ort. Alla sportflyggare är intresserade av nya medlemmar, och vi som tycker om att flyga känner alltid en viss samhörighet och gemenskap med ungdomar, som har samma intresse och häd för en sport, som vi kanske ägnat många år och flitigt arbete för att kunna göra till vår egen.

DE TRE STORA

► **Gulf no-nox**

► **Good Gulf**

► **Gulf Dieselect**

Lars Vilhelm Thurfjell

Lars Thurfjell var en rättfram, humoristisk och glädjespridande kamrat, rodd av alla diskussioner och aldrig rädd att säga sin mening. Han var mycket omtyckt av både lärare och elever. Från barndomen var han en skicklig skidåkare och med åren utvecklade han sig till en elitgymnast.

Att se nya länder var hans stora intresse och på somrarna under gymnasietiden gick han till sjöss och hann att besöka både Nordamerikas och Orientens hamnar. Under sin värnpliktstid vid KA I insjuknade han våren 1961 i den sjukdom som skulle bli hans sista.

Vi saknar en god kamrat och hans minne skall förbliva.

Magnus Roempke.

Kamratkretsen i 1960 års studentkull har på ett tragiskt sätt decimerats. Den 23 augusti 1961 avled nämligen Lars Vilhelm Thurfjell, 22 år gammal. Han började på Solbacka läroverk såsom extern i LI hösten 1955 och avlade studentexamen 1960.

Magister och fru Lyshöi med lilla minstingen

Ny kristendomslärare

Mag. Rolf Lyshöi är 43 år gammal och uppväxt i Södermanland inte långt från Solbacka. Sin första kontakt fick han med Solbacka under sina gymnasieår i Strängnäs, när de båda skolorna drabbade samman på fotbollsplanen.

— Solbacka vann för det mesta på den tiden, berättar mag. Lyshöi, med lite ironi i rösten.

Han tog studenten i Strängnäs, började studera teologi, och avlade sin teol. kand.-examen i Lund. I tolv år har han verkat som präst på en mängd olika ställen. Först var han i Nyköpingstrakten i ett par år, sedan flyttade han ned till Lund som studentpräst på Laurentistiftelsen. Två år tillbringade han i Amerika, närmare bestämt i Buffalo och New York. Denna tjänst var unik i så måtto att det var första gången som en svensk luthersk präst tjänstgjorde i den anglikanska kyrkan med allt vad detta innebar av rättigheter och skyldigheter. På så sätt manifesteras enheten mellan kyrkorna. Detta gladde mag. Lyshöi mycket, eftersom han alltid varit intresserad av arbetet för kyrkans enhet. Efter utlandstjänsten blev det Örebro, där många amerikanska idéer omsattes i ungdomsarbetet. Hela familjen Lyshöi, som förutom mag. självt, består av hustru och tre barn, en pojke på sex år och två små söta flickor på tre år

resp. fyra månader, har flyttat in på Österbo två. Fru Lyshöi är bayerska och har stor erfarenhet av internatskolor. Hon har tillbringat en del av sin skoltid på ett internat i Tyskland. Även mag. Lyshöi har varit i kontakt med internatskolor i England och Tyskland, och har alltid trott på den skolformen. Den kan skräddarsy elevernas personlighetsutveckling på ett annat sätt än de jättelika storstadsläroverken, anser han.

Familjen Lyshöi är övertygad om att de kommer att trivas på Solbacka, då de äro stora naturälskare.

PeO.

MODERN FORMGIVNING

Å Edra

Trycksaker

Kontakta oss

TRYCK-ENTRALEN
HÄLSINGBORG

S. Storgatan 15
Telefon 117 46. 113 46
HÄLSINGBORG

Gör som vi...

Tag en stödkurs hos Hermods

Det är inte bara betygen som stiger för den som lägger ner tid och arbete på en hermodskurs — trivseln med skolarbetet blir också större, och den besvärliga oro som många känner inför viktiga skrivningar i ett svårt ämne försvinner också. Hermods stödkurser ger bättre kunskaper och ökad säkerhet.

HERMODS

Tel. 040/709 60

Affären för hela familjen
MAITS SHOP
STJÄRNHOV Telefon 40260

Stjärnhovs Bageri

- STJÄRNHOV -
TELEFON 40041

Rekommenderas

A U T O M A T I C

med självuppdragande rotorverk, bestående vattensäker, stötskyddad och antimagnetisk.

Pris i stål från kr
285:-, i guld från
kr **714:-**. Riktpriiser

Säljs med stjärnurmakarnas allriskförsäkring och gemensamhetsgaranti.

Rob Engström

Hornsgatan 10
Stockholm
Tel. 10 91 37, 202600

FRISENFELTS

- välsorterad järnhandel

TELEFON 208 35, Flen
MALMÖPING

PER FRISENFELT

Idrottsplatsen på Solbacka

har anlagts av

ENTREPRENÖR
HEIMER
JOHANSSON
SPARREHOLM
TEL. 134

Specialist på
TRÄDGARDSANLAGNINGAR
och anläggning av
IDROTTSPLATSER

Distributions- och Industri- TRANSFORMATÖRER

Även specialtillverkningar
på beställning
Korta leveranstider

AKTIEBOLAGET Svetstransformator

KNIVSTA

Ingenjör Lars Törnblom
Telefon 018/80213 - 80113
Telegramadress SVETSTRANS

Välsorterad
lanthandel
till Er tjänst

Välkommen till

Firma Gösta Andersson

STJÄRNHOV Telefon 400 05, 401 05

*Priser som tala
- varor som prisas*

MANUFAKTUR

STJÄRNHOV Telefon 400 72

MÅLERIFIRMA

Ivar Bernhardson

BJÖRLUNDA Tel. 76

Telefon 44 17 22

Södra

DAMHATTFABRIKEN

"Påsen" Clemmedsson

Hornsgatan 86 Stockholm

OLOF MANNER

AKTIEBOLAG
GÖTEBORGS

STOCKHOLMSKONTOR REGERINGSGATAN 5
TELEFON 20 43 92, 1006 27

BENKT MANNER

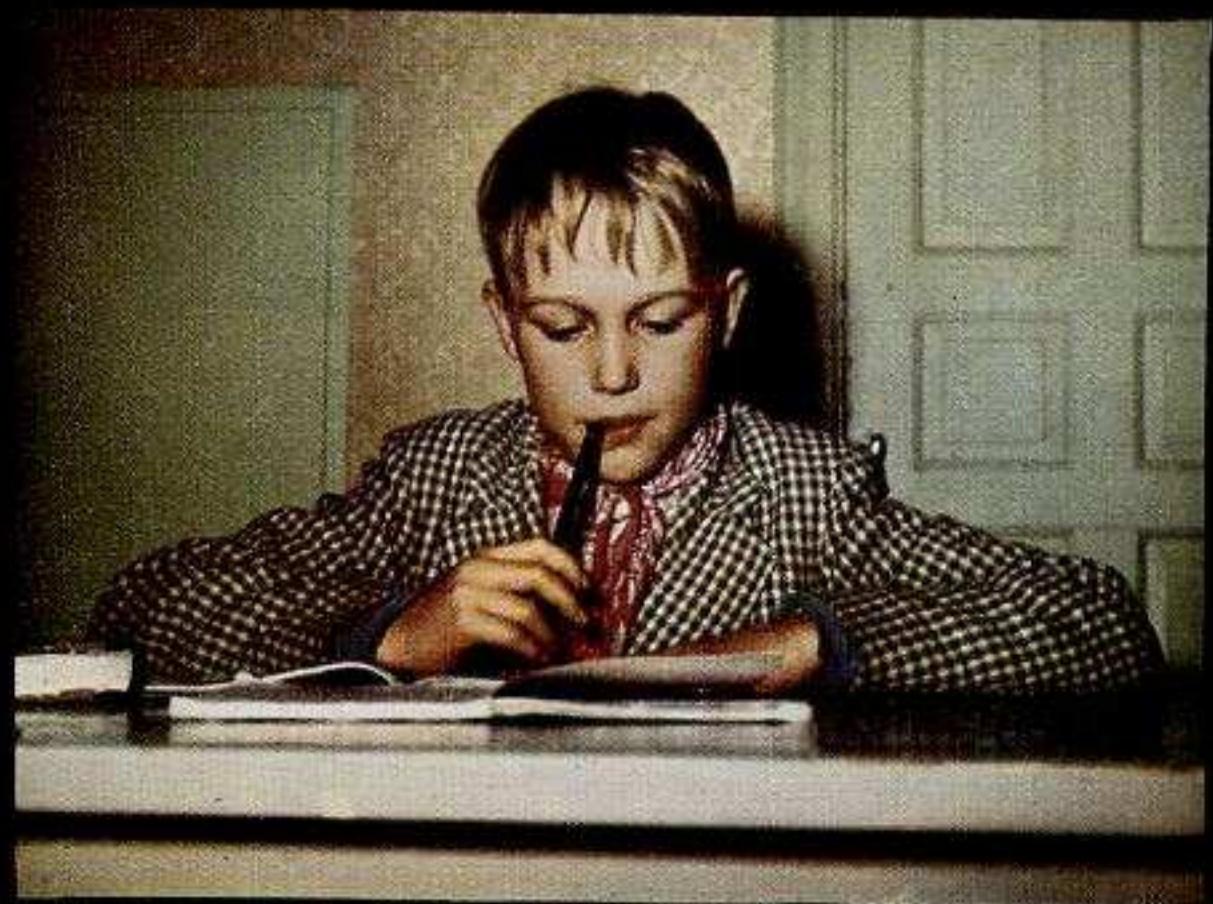
Metaller i tackor

Metallhalvfabrikat

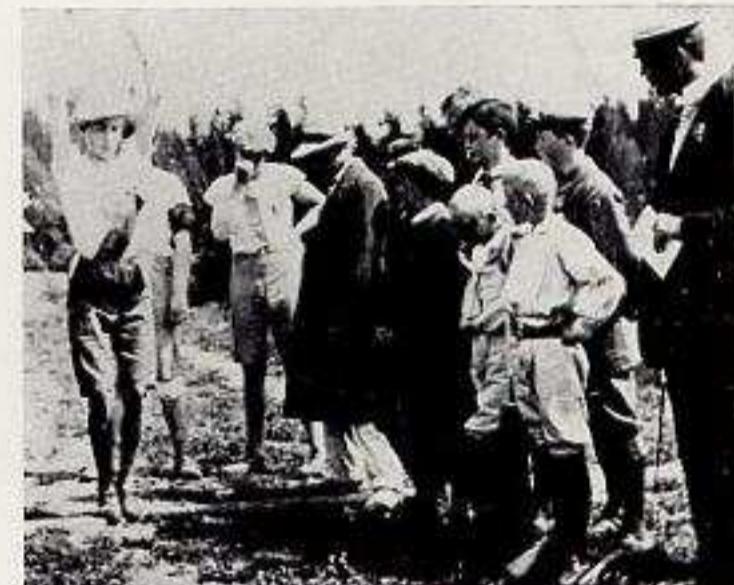
Järn- och Metallskrot

När seklet var ungt

Är det någon som känner igen sig, så kan han ju höra av sig. Det ligger i alla fall en viss charm i de här gamla fotona, där man får en uppfattning om tidens mode. Är det någon som med hjälp av kläderna kan lokalisera bilderna i tiden. Eller med hjälp av någon annan detalj, säga när bilderna eventuellt kan vara tagna. Finns det inte någon som drar sig till minnes någon rolig eller angenäm historia, som han vill delge tidningens läsare. Var inte rädda för att skriva. Det är bara trevligt med gamla minnen.

Eleganta

och

trevliga

skor

till

förmånliga

priser

hos

SALAMANDER

F H

Snabbt och bekvämt

åker Ni med

TAXI

Telefon 0158/400 55
STJÄRNHOV

BLOMMOR ÅRET OM

köpes och förmedlas hos

WESTERBERGS

Telefon 0158/400 56 STJÄRNHOV
Medlem av Blomsterförmedlingen

**Skinn och
skomaterial**

A.F. Tönnies Agenturer
OREBRO

Tel. 255 95

AFFE TÖNNIES

Moderna mammor väljer

PAULISTRÖMS

MJUKBLÖJA

- ANTISEPTISK
- ÖVERLÄGSET MJUK
- SKAVFRIA KANTER

- HÖGABSORBERANDE
- FINNS ÄVEN I RULLE

Pauliströms

Karlavagn 8, Stockholm Ö

Cellstoff-artiklar för modern babyvård

*Inte
bara
ett ur!*

Rolex Oyster Perpetual är något mer än bara ett ur. Det är ett under av exakthet, det tål den mest hårdhänta behandling. Rolex visar tiden - på sekunden rätt - på havets botten eller på toppen av de högsta berg. Rolex kronometerur har genomgått testning vid schweiziska statens institut för urkontroll.

ROLEX

AB SVENSKA URDEPOTEN

Stockholm - Göteborg - Malmö - Helsingborg - Trelleborg

Allt i livsmedel

Leverantör till SOLBACKA Läroverk

**G. Hallgrens Livsmedels AB
ESKILSTUNA**

Till Er tjänst

► **SNABBKÖP**

Nyforsgatan 29 Tel. 305 68, 322 30
Carlavägen 19 Tel. 301 29, 390 89

Vid behov av

BUSSAR

för alla slags körningar

GEORG CARLSSONS Omnibusstrafik

NYKÖPING Telefon 0155/103 42

Vi rekommendera

HOTELL
NYGÅRD

i av Södermanland

Fullständiga rättigheter

Källarmästare
NILS RASMUSSON

Telefon 123 40 växel

FLEN

METALLGJUTERI • METALLFABRIK

**BRÖDERNA
SÖDERBERG**

TEL. växel 375 40 ESKILSTUNA

Carl-Erik Söderberg

Foibos styrelse.

FOIBOS

Solbackas äldsta och ädlaste förening, FOIBOS, hade högtidssammanträde den 20 oktober. Samtidigt hölls inval av nya medlemmar. Dessa blev efter noggranna frågor och invriga diskussioner: U. Kanström, RIV, L-O. Sundström RIII, K. Bendt RIII, F. Karlsson RII och N. M. Rydell RIII, som också valdes till ceremonimästare. FOIBOS styrelse består nu av N. E. Luderowski RIII ordf. PeO Hoppe RIII sekr. U. Jarvin RIII kassör och nyvalde ceremonimästaren N. M. Rydell.

FOIBOS verksamhet har under de sist gångna åren legat i en djup dvala. Anledningen, bland många, har varit den, att med ordförandeskapet har föjt en betydande post som denna tidnings lokalred.

Att vara tidningens lokalred., innebär förutom renskrivning av ett för ordf, oöverskådligt antal artiklar o. dyl.

också egen verksamhet som skribent och indrivare av de svårframlockade bidragen.

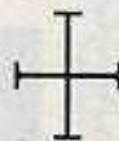
På vissa håll inom elevkåren har det ansetts vara till last för skolan, att föreningens verksamhet varit så blygsam. Dock skall nämnas att FOIBOS var med om arrangeringen av julspexet 1960.

Emellertid har styrelsen fr. o. m. i år, rätt att utse medlemmar ur föreningen, som skall handha tidningen. Ordföranden kan då helt inrikta sig på sin förening, vars verksamhet medlemmarna ser fram emot med förväntan.

Föreningens verksamhet har i år upptagits med i stort sett samma syfte som tidigare. Diskussioner, inte bara litterära sådana, utan även av mera allmän karaktär, präglar dess syfte.

FOIBOS har även egna litterära förmågor, som gjort sig uppskattade av övriga medlemmar.

För vitterhet och hävd.
Ordf.

Styrelseledamot avlidit

F. d. landskamraren Herman Ekwall, Nyköping, har avlidit 71 år gammal. Han var född i Folkärna i Kopparbergs län, blev länsbokhållare i Södermanlands län 1918, länsassessor 1932, taxeringsintendent 1944, blev landskamrare 1945 och avgick 1956. Herr Ekwall var överförmyndare från 1932. Tidigare var han ordförande i styrelsen för Riksbankens avdelningskontor från 1944, för Nyköpings Sparbank 1952–1960 och för Södermanlands sparbanksförening från 1954. Sedan ht. 1954 har han varit av länsstyrelsen utvald representant i skolans styrelse, där han tjänstgjort som vice ordförande och ständigt visat stort intresse för skolan.

Närmast sörjande är maka, f. Hogner, samt barn och barnbarn.

Ett märke
för
kvalitets tryck

Tryckeriaktiebolaget

Sätherlund & Krook

Stockholm

Virkesvägen 24 C

STOCKHOLM 20

Tel. vx 44 93 15

Poetiska rutan

Den vita sandstranden

Sandslottens fängelsehålor
glömskans mördande fönster.

Allt är allt jämt lika
och ändå är allt annorlunda.

Du var naken i solen
du var naken då du badade.

Kiselstenarna rullar med havet
och alltid, alltid kan jag höra
de lyckliga stenarnas milda sång,
de våta stenarnas glada sång.

Ack, sommarlovets sång som gör ont
dränkt i minnets vägor
minnen som gör ont, minnen av barndomen
levande bränd av åtrån.

Underbara minne av barndomen
bländad av glädjen över livet.

Jacques Prévert.

Jacques Prévert föddes i Frankrike år 1900. P:s verksamhet inom författeriet inskränker sig huvudsakligen till två diktsamlingar samt en mängd filmmanus. P. tycker om att utnyttja språkets alla möjligheter. Hans dikter präglas av bisarra infall, och ofta leker han med orden för lekens egen skull. Hans verser finns oversatta i bl. a. Tricolor av Karl Asplund, Ord, urval och tolkningar av Arne Häggqvist, samt Behagliga och obehagliga dikter, också tolkade av Arne Häggqvist.

Södermanlands-Nerikes nation - ett forum för Solbackastudenter!

Ake Berglund, 1Q (förste kurator) på Södermanlands-Nerikes nation, den nation som naturligt nog inhyses den största delen av studenter från skolan i hjärtat av Sörmland, ger här en liten glimt av nationen, till fromma för er som en gång tänker studera i Fyrismetropolen!

I bland gästas Hornboskapen av folk som varit med i ungdomen?

NATIONSNOTISER för Solbackabruk

Tänk Er Uppsala en kväll i slutet av september. Mörkret börjar komma fortare och de gaslyktsliknande lampknippena på planen nedanför universi-

Prins Wilhelm, nationens hedersledamot i samspråk med dess inspektör, professor Stig Claesson

rop samla de sina under fanorna — V-dalingar, G-hare, östgötar skallar det. Bland ropa kan man urskilja sörmans-nerkingarnas, fast svagare och liksom mer avvaktande — men lugn bara, sömlänningar skriker inte i onödan. Och mycket riktigt, horamusik höres och upp till sin fana tägar Hornboskapen, sörmans-nerkingarnas celebra och en av vårt lands äldsta och mest — och enligt många bäst — ljudande blåsorkester. Då förtonar de andra nationernas rop i moll medan Kungl. Södermanlands regementes marsch stampas igång och Södermanlands-Nerikes nation efter fana och boskap

stolt tägar genom universitetsparken till nationshuset, där aftonens begivelser kan börja.

Då jag — ehuru Karrograbb i min egenskap av 1Q på S-N av den värderade redaktören för Solbackatidningen ombads att i en artikel presentera Södermanlands-Nerikes nation föll det mig naturligt att berätta om det här, kanske mindre för att han som bar fanan och gick i spetsen räkade vara identisk med denna tidnings redaktör, som mer för att påpeka att det är under vår fana som helt naturligt de flesta Solbackagrabbarna hamnar, när de från att ha varit abiturienter plöts-

ligt inkareras till föredelningar och recentiorer i en person.

För att studera vid Uppsala universitet måste man tillhöra en nation. I staden vid Fyrisån finns det 13 stycken av olika storlek från Norrlands med 2500 medlemmar till gotlänningarnas hundrahövdade skara. Södermanlands-Nerikes är en av de större och räknar f. n. över 1000 medlemmar, varför vårt ärevördiga, något slottsljukande nationshus i hörnet av Jernbrogatan och S:t Larsgatan börjar knaka i fogarna, framför allt vid de stora festernas yra, då flera hundra skall under utövande av dans släss om utrymmet i den brunpanelade festalen, där vordade gamla farbröder med Karl X Gustaf och Carl Gyllenhielm i spetsen myndigt

Sörmland-Nerikingar!

Södermanlands-Nerikes nation arbetar nu för högtryck med utgivandet av en porträtkatalog till våren 1962. Katalogen skall omfatta alla nu levande hedersledamöter och seniorer samt övriga landsmän inskrivna åren 1947—1961. Den beräknas innehålla 1600 namn och utkommer i en upplaga om 1000 ex. till ett pris av ca 22 kr/st.

För att kunna fullborda katalogen önskar Porträtkatalogskommittén, att Ni snarast insänder den blankett som Ni erhållit till nationen med samtliga uppgifter ifyllda. I en del fall önskar vi även ett foto i passformat. Detta framgår i så fall av formuläret. Då pressläggningens datum närmar sig med förförande fart, är det av största vikt, att Ni snarast inkommer med de erforderliga uppgifterna.

Med Nationshälsning

För PORTRÄTTKATALOGEN

Ake Holm Timo Kärnebäck Ivan Svensson

Hans Corell (solbackastudent) söker tala en recentior tillräcka

blickar ner på sena tider ungsdom. Men vi trivs i trängseln — och var Du lugn Solbackagosse eller Solbackastudenta (Solbackagossarna lär ju fått uppskattad rekrytering i dessa yttersta tider och precis som vi karoliner blivit buss med flickor i bänken). — Vi har plats för Er också.

Studentnationer är ganska gamla inrättningar — ni kanske kommer ihåg det där om Bologna och Sorbonne från historian — och vad S-N beträffar kan man i varje fall leda båda nationelementens anor tillbaka till 1600-talet. Det omtalas t. ex. i ett rättegångsprotokoll hurusom en »sudermannus» fick tvenne knivhugg i ryggen av studiosus från Karelen, varvid den förre svarade med »try mundzslag» samt att båda endräkteligen fick böta. Detta häntes nädens år 1628. Sedan har väl såväl medlemmar som nationslivet humaniseras och i våra dagar står intedningsvis i nationens stadgar att dess ändamål är att »främja flit och god ordning bland sina med-

lemmar samt bereda dem bistånd och understöd». Dessa högtidliga ordalag är grunden till nationsarbetet, vilket nu bedrivs inom en vid ram.

Några ord om hur det hela fungerar. Nationsärenden delas upp på olika nämnder och utsikt, där man bereder och beslutar, medan beslutanderrätten för hela nationen tillkommer »landskapet» — vår riksdag, i vilken alla medlemmar har rätt att delta, diskutera och besluta. Beslutet verkställs främst av ämbetsmännen, som i första hand omfattar en förste kurator, som s. a. s. för nationens talan, en andre kurator, som energiskt sysslar med ekonomiska ting, vilket även nationens skattmästare gör, fast i litet större skala. Så har vi en bibliotekarie, som styr och ställer i vårt runda bibliotek, som är det näst största nationsbiblioteket i Uppsala och som har sin trivsamma tyngdpunkt i bottenvåningen av nationshusets runda torn. Vid sin sida har dessa ämbetsmän bl. a. klubbverket, som mun-

fert organiserar, när det börjar dra ihop sig till fest, samt en mängd befattningshavare med ex. vis musik, idrott, stipendier, och internationella ärenden som huvuduppgift. För att nu inte glömma arkiven som också är redaktör för nationens tidning. Och över alltihop vakar en inspektör, som skall vara professor vid universitetet.

Så är i ett mycket stort och schematiskt drag nationsarbetet organiserat och utgående från detta söker nationen att bilda en angenäm och hjälplande bakgrund till landsmannens, som vi hoppas, trevliga Uppsalaår. Att mer ingående presentera Södermanland-Nerikes här är svårt, men hur nationen verkar i praktiken är var och en Solbackait välkommen att prova på, när han som liber studiosus anländer till lärdomsstaden för att ligga vid universitetet, något som lämpligen till en del sker i en sång i något av Södermanlands-Nerikes omkring 500 studentrum!

Ake Berglund.

KAMRATMÖTE

Våren 1962 är det åter dags för nationens traditionella kamratmöte, som äger rum varje femte år. Det innebär att hundratals gamla landsmän kommer att samlas i Uppsala för att åta majmiddag på Rikssalen på slottet.

Vid detta celebra tillfälle kommer nationaloperan Mohrens sista succé att uppföras. Klubbverk och en noggrant utvald kommitté arbetar redan för högtryck med att utarbeta programmet och framför allt med att försöka nå alla äldre landsmän, som lämnat staden. I samband däremed har det visat sig svårt att få tag på aktuella adresser, och kamratmöteskommittén är på den punkten tacksam för all hjälp. Landsmännen uppmanas därför att anmäla alla aktuella adressförändringar snarast till nationen.

Gösta Berglund.

EN MASKIN ATT RÄKNA MED

EN MASKINE MAN REGNER MED
THE MACHINE TO COUNT ON

DIE MASCHINE, MIT DER
ALLE WELT RECHNET

EN MASKIN Å REGNE ME

LA MACHINE SUR LAQUELLE
ON PEUT COMPTER

LA MAQUINA CON LA QUE
SE CUENTA

AKTIEBOLAGET
ORIGINAL-ODHNER

GÖTEBORG

Är internatskolan instängd och kulturhämmande?

Ar den största lyckan hos en internatelev att få offra sig för laget? Det påstår en stockholmsgymnasist, som tillbringat en tid på ett engelskt internat. Internatskola är fel!, hävdar en annan insändare, som även han tillbringat en tid på internat i Stor-Brittannien. En tredje som säger sig ha gått i en svensk internatskola, säger bestämt att det märks en väsentlig skillnad till fördel för statsläroverk. En enda insändare är för formen, nämligen en som själv tillbringar sin skoltid på en svensk internatskola. Debatten om internat förs i den som bilaga till Svenska Dagbladet medföljande skoltidningen PRESENS.

Att den största lyckan för eleven vore att offra sig för laget, kan man nog beteckna som en lindrig överdrift. Det är klart att man vill kämpa för skolans lag och vinna ära och berömmelse, men att detta skulle betecknas som att »offra sig» kan man väl ändå avskriva. Emellertid kan man eventuellt påstå att skolans framgångar på fotbollsplaner o. dyl. har en större betydelse för eleverna än motsvarande händelser i ett statsläroverk. Detta är i så fall fullt naturligt, emedan man på en skola där man bor och vistas hela tiden, blir mera sammansvedsade. Oftast är ju också ett idrottsevenemang en betydligt större händelse på en internatskola.

Vad beträffar felet med internatskolor, vill den skyldige till den insändaren göra gällande att man på ett internat förslappas och stängs inne, vilket medför en viss kulturskymning. Eleverna läser inte tidningar och det diskuteras alldelens för lite om aktuella händelser utanför skolan, säger han. Han baserar också sina erfarenheter från England, där han också påstår att man inte får läsa böcker och på annat sätt bilda sig på fritiden, ty då tvingas man ut på cricketplanen. Så är det Gud ske lov inte i Sverige i alla fall. Även om det otal föreningar som finns på internaten i allmänhet, märkta överträffas av stadsskolorna, både i fråga om antal och aktivitet, kan man knappast påstå att man ej gives tillfälle att utöva kultur i den grad man själv önskar. Att det sedan står som ett allmänt faktum, tyvärr, att kulturen står på en undanskymd plats, det beror på eleverna själva. Gör ett försök att sätta sprått på föreningar och diskussioner, så får inte den arge gymnasisten vatten på sin kvarn. För jag vet att ni kan!

Att lära sig ungas med människor av alla slag, att lära sig »fair play», att lära

sig sportslighet, att lära sig visa hänsyn, att lära sig vara artig, det kan man inte på någon skola så som på en public school i vilket land den än ligger. Så säger den enda positiva insändaren i PRESENS. Dessutom lär man sig på ett utomordentligt sätt att taga vara på sig själv. Man har inte hela tiden någon som tager hand om sig, som man

kan helt förlita sig på, om man t. ex. inte orkar bända sin säng. Man lär sig också uppskatta föräldrahämet på ett annat sätt. Man märker hur bra man egentligen har det i familjens sköte. Inte heller kan man komma ifrån den utomordentliga betydelse som en lugn och stillsam och rättvis kamratuppförstran har. För att inte tala om de obristba-

ra vänskapsband man knyter. Dessa hålla ofta livet ut, och kan vara till oersättlig nytta.

Är internatskoleleverna slös och odugliga kulturfattiga monster, som bara vet vad som rör sig inom skolans environger och som bara lyssnar på rock, eller är de väluppförtrade gentlemän som sätter kulturen och sin skola högst?

SAGE.

Gästrike land

Kulturens vagga

Specialaffär i

Kappor och Dräkter

STOR SORTERING

E. Perssons Kappaaffär AB

Stortorget, Ängelholm

AKTIEBOLAGET

METALL- CENTRALEN

Holländaregatan 12
Stockholm 3
Postbox 3319
Telefon 232595 Telex 1474

allt i
metaller

Zodiac

Herrarmbandsur med automatisk uppdragning och kalender från 239:-. Herr- och damarmbandsur från 132:- resp. 148:-. Med centrumsekund och sekundstopp för sekundrätt inställning efter tidssignalen från kr 141:-. Alla priser är inklusive oms.

Zodiac-uren är byggda med ansvar för ansvar. Därför har Zodiac valts som leverantör till schweiziska statens järnvägar. Välkommen in och se de nya Zodiac-modellerna

Zodiac

finnes hos varje välsorterad urmakare landet runt

Gunnar Schramm

Fotot ovan visar en gummikanot och olika campingartiklar från METZELER, som också tillverkar uppblåsbara madrasser i alla tänkbara storlekar och prisklasser.

[Begär prospekt!](#)

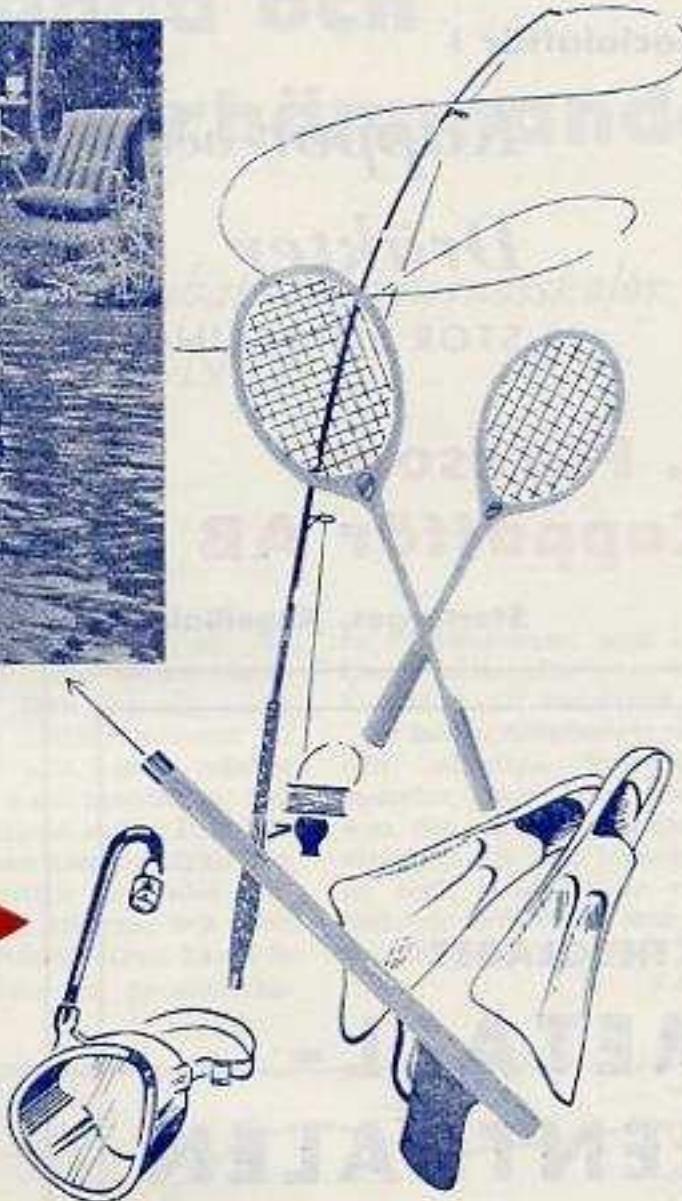
SOLOTHERM AB

Värmlandsgatan 16

GÖTEBORG C

(Undervisningstjänst)

Tel. växel 14 08 28

När det gäller sportartiklar . . .

JOFA *grejor*

naturligtvis

JOFA Jonssons Fabriker AB

Gunner Niess

MALUNG

Widéns Cykel- & Sportmagasin

Engros-Försäljning · Minutaffär

Mopeder · Cyklar · Reservdelar

Sportartiklar · Fiskredskap

Skinnkläder - Regnkläder m. m.

SUNNE Telefon 112 15

Begär katalog

PLASTTAPET EKONOMI- TAPET

**FRÅGA
EFTER**
Järpens

**LJUSÄKTA
TVÄTTBARA
FUKTTÅLIGA**

AKTIEBOLAGET JÄRPENS TAPETFABRIK • ÖREBRO

Ovässade pennor

(eller kanske tvärtom)

»Det är kväll i vår lilla stad»

Skymningen sänker sina mörka slöjer över den lilla staden. Gaslyktorna flammar upp en efter en, tända av lyktgubbar. En och annan droska rullar sakta förbi torget nedför Storgatan. Det är lördagskväll.

Karl och Vera ha bestämt sig för att fira Karls befordran inom »firmans» i kväll. »Firmans», det är A.B. Stjernvelocipeder, där Karl sedan fem år tillbaka förtjänar sitt levebröd. Han har ingen hög inkomst, omkring 100 kronor i månaden, men han har ändå råd att spara en del därav. I går fick Karl veta, att han skulle få överta en äldre arbetskamrats arbete och därigenom komma att förtjäna mer. Vera, som arbetar i en sybehörsaffär, är mycket glad över sin fastmans framgångar. Hon vet, att de betyder ett stort steg närmare deras äktenskap. De styra nu sina steg mot Brunnsparken, där regementsmusikkåren i kväll ger promenadkonsert.

I Brunnsparken är liv och rörelse. Här kan man, sittande på en bänk, få se hela stadens societet. Herrar i cylinder och spanskrör och damer i stora hattar stanera fram och tillbaka på gångarna lyssnande till musiken och diskuterande livets gator. Där synes borgmästaren, juris doktor m. m. Nikolaus Linder med maka, översten vid stadens regemente Adolf Sparre, polischefen herr Paulus Björk, änkefru Agata von Tigerelou samt många andra. Alla känner alla, och alla hälsa, fråga efter hälsan och tala om musiken. Man spelar just nu marschen »Alte Kameraden», som är modern vid denna tid.

Men låtom oss återvända till Karl och Vera! De sitter

på en bänk, där musikens toner hörs endast svagt, och njuta av fullmånen, som börjar höja sig ovan trädtopparna, och av varandras sällskap. »Du är och blir den enda för mig på denna planet», säger Karl. Vera, som trots den ljumma aftonen fryser något, besvarar hans ord med tystnad men pressar sig nägot närmare Karl. Hon blir alltid förlagen, när hon talar så. Hon hyser samma känslor för honom men vågar inte alltid uttala dem. »Kan vi inte gå bort till Brunnrestaurangen och dricka kaffe? frågar hon några minuter senare. »Jag fryser.» »Gärna», säger Karl. De reser sig sälunda och går lugnt förbi den spelande fontänen och musikkåren till restaurangen. Där ligger nästan alla bord upptagna, men de lyckas ändå få ett bra bord för två. Runt om dem sitter idel glada män, herrar i frack och damer i långa klänningar enligt tidens mode. De får sitta kaffe och sitta nu och småprata om den dag, då de skola inträda i det lika ständet. Den ligger i ett ganska obestämbart fjärran, men en dag skall den komma, om den saken är båda överens.

Men nu är kaffet urdrivet, och värt par beger sig åter ut i parken. Det råder trots musiken en viss stillhet inne bland träden. Upplivade av det varma kaffet börjar de ett mera livaktigt samtal än det föregående. De tala om sina erfarenheter på olika områden. Karl berättar om »firmans», där han alltid var väl anskriven hos sina förmän. Vera å sin sida berättar om »den rysliga fru Berg», som sagt mindre vackra ord till Vera häromdagen. Karl talar fröstande till Vera

och uppmuntrar henne. Han märker, att hon därvid uppfylls av en stark känsla av lycka.

Men tiden läder. Regementsmusikkåren har redan slutat sin konsert och tagit hemmåt, och det är tomt i parken. Lamporna i Brunnrestauran-

gen slökna en efter en. Kvällen övergår i natt. Karl och Vera sitter kvar ännu en stund. Så reser de sig och går in mot stadens torg. Allt är tyst och stilla. Sakta går de vid varandras sida. De går mot en ljus framtid.

Cupfinalspubliken

Mål! Det står plötsligt ett noll till Flen. Förvånade solbacka-miner syns runt fotbollsplanen.

Solbackas elever hade just anlänt till Flens idrottsplan, och spelet kunde börja. På ena sidan av planen satt Flens hejarklack, som bestod av ett tjugotal mopedknuttar i skinnjackor och jeans. Mitt emot befann sig Solbackas hejarklack, som i jämförelse med Flens såg ut som en samling konfirmander. De var iklädda Solbackakostym. En del var välvämmade, och alla hade de ett papper med hejarramsor i handen.

Nu, rätt som det var, ledde Flen med ett noll. Förvirring och sura miner syntes bland »konfirmanderna», medan knutarna i glädjen höll på att slå sönder något, som påminde om en läktare. »Hur skall detta sluta?» hördes en dyster Stockholmsröst sätta. Ja, det kunde man fråga sig, ty efter ytterligare några minuter stod det 2–0 till Flen. En del kraftuttryck hördes från publiken på ena sidan, medan hemmalagets hejarklack dansade rumba på läktaren, vilken nu var ganska fallfärdig. »Jag tror jag pyser», mumlade en studerande göteborgare från Solbacka. — »Rena utklassningen», svarade skåningen bredvid och flyttade ointresserad blicken från planen till hejarrampappret.

Men nu började Solbacka få spelet, och blickarna riktades förhoppningsfullt mot planen igen. Hejarramsorna började ropas ut över våra spelare. Solbackaklacken gick verkligen hårt fram. Man såg ända ner i magen på de skrikande. Plötsligt hördes ett fruktansvärt jubel. Spelarna hoppade, lärarna skrek, Flen buade och Solbacka hurrade. Efter någon minut var det värsta över, och ställningen var 2–1. Fönsterrutorna i närheten höll konstigt nog,

Högryttern hade fått en passning och gjort mål.

Solbacka fortsatte att pressa och spänningen var olidlig. Publiken svettades och skrek. Flen började med Rugby lite smärt, och det svarta laget fick hårdare stötar. Rektorn hade bett, att vi skulle hålla oss lugna, annars hade Flen fått höra Solbackas ordförard. Publikens lugnade sig, i och med att vi förde spelet.

Rektor Godings och lärarnas leende vidgades betydligt, när ramsan »Rektor Goding, Backens fader, väntar nu på mera spader», lästes upp. De med många andra hurrade högt, när Flen plötsligt släppte in ännu ett mål, som dock inte godkändes. I pausen som följde diskuterades domarens förstånd livligt oss elever emellan. De flesta hade lust att ropa något fullt åt honom, men man räknade till tio. Minerna var emellertid besvikna.

»De våra kommer igen dena halvleken», sade många, och det trodde vi också. Tre häl i tänderna hade grabben bakom mig. Jag såg det tydligt, när han ropade fram sitt längdragna »ahhh», när bollen strök ribban. Två flickor försökte dra till sig pojkaras uppmärksamhet, men de misslyckades totalt, ty grabbarna var där för att se på fotboll. Bollen närmade sig Flens mål. En grabb körde av sina naglar på nolltid, och en annan pillade sönder sin plastkam. Skottet gick utanför ena stolpen, och Flen pustade ut.

Strax var även denna halvlek slut, och flensborna flög ner från läktaren och rusade ut på planen och nästan kysste sina spelare. Vi gick däremot något förvånade ut på planen och beklagade slutet, som vi inte hade väntat. Solbackagrabbarna var tystlätta, men Flen hurrade och ropade. Det var en spännande match, och vi kunde inte göra mera än att förlora.

IDROTTSKRÖNIKA

av kapten
P. E. TRANQUIST

Så var det då tid att skriva krönikan igen. För mig förefaller det, som om det endast var kort tid sedan, jag skrev värkrönikan. Men det är ju så att om man har trevligt, så går tiden fort. Ja, tiden flyger i vug och vi har förförtigt trevligt med vår idrott på Solbacka. Vi alla, lärare och elever, vi idrottar för vår hälsas skull — för att få sätta fart på våra olika organ, hjärta och lungor m.m., som annars hotar att förtvina av brist på sysselsättning, då vi dag ut och dag in blänger över våra böcker eller (lärare!) sitter i vår bil. Men vi som idrottar, inte tänker vi väl varje gång på att det är nyttigt. Nej, vi idrottar för att det är roligt, för vem kan väl påstå annat när det gäller att simma, slå en tennisboll, sätta en skidstav i snön, sparka eller kasta en boll, orientera eller allt det där andra som går under begreppet idrott.

Den här terminen började med en stor hemmatävling, Skol-DM i fri idrott. Mer än 400 deltagare som satte oss alla funktionärer på hård prov. Det är roligt att ha gäster på vår fina idrottsplats. Vi sträcker allt litet extra på oss, när man hör jämfreelser som är positiva för oss. Vi har kämpat i de olika fotbolls-serierna för skolungdomar, och här måste jag nu nämna Solbackas »morgondagare» — realskolelaget, som efter flera bra matcher avancerade till finalen i Södermanland och alltså hade chansen till den stora turneringen för landets skolor. Det var roligt att se med vilken finesse Ni lirade:

Ihse, Ohlsson, Sjunesson, Bosse Andersson, Rosell i målet och Karlsson från Kumla och alla Ni andra. Nästa år kommer vi igen och då slår vi Flen!

Som vanligt har vi varit ute i landet och kämpat bland skyttar. Vi hade en stor trupp till Stockholm och en ännu större till Västerås och DMLS-tävlingarna. Kanske saknade vi i år en riktig toppman som Koch eller Cedervall men breden är fin. Att placera sig som 2:a eller 3:a på nästan alla vandringsprisen det är inte dåligt då det rör sig om 30–40 lag som tävlar. Nu går tyvärr skyttet i ide några månader, men när vårsolen börjar lysa, då kör vi igång igen. Kanske kan vi så småningom hitta något utrymme, där vi kan skjuta med luftgevär och det vore väl en fin sysselsättning under mellansisongen. Nu finns det ju också riktiga skolungdomstävlingar där.

För att orientera alla gamla Solbackvänner om vad vi mera sysslar med, måste jag väl tala om, att vi varje söndag träner basketboll i Malmköppings nya hall, som erbjuder en alldelens utmärkt basketbollplan. Efter förra årets framgångar har vi nu fått tillfälle speia i Div. II för mellansverige. Med magistrarna Wall och Nilsson som stöttepelare går det riktigt hyggligt, och inte tror jag vi blir sist i den serien.

Bordtennis har skjutit ny fart. Även här är vi med i en serie, ännu så länge med högt nummer. Hemmamatcherna spelas i gymnastiksalen på alldeles nya och fina bord.

Friidrotts-SM bättre än förra året

Solbackamästerskapen blev i år, tack vare deltagarantalet bättre än i fjol. En del resultat var mycket glädjande. På 1000 m. startade 25 löpare, vilket torde vara ett rekord.

Fem man skickades till Stockholm för att representera skolan i skol-SM.

Solbacka mötte även i år en skola i en friidrottsmatch. Vi hade den stora öran att bli gästade av ett engelskt collegelag från Birmingham, Denston. Resultatet blev 29–19 till det gästande lagets favorit.

Höjdpunkten för oss friidrottare var årets skol-DM, som Solbacka anordnade. En

hel del goda resultat uppnåddes, som i viss mån berodde på det vackra väderet och fina arrangemanget. För Solbackas del noterades 4 första placeringar, 5 andra d:o och 2 tredje d:o. »Spindel» vann klart pojkar A:s höjdhopps på 1.75 och Holmberg vann B-pojkarnas diskus med närmare tio m. före närmaste konkurrent. Kulan för samma åldersgrupp togs även den hem av Holmberg. I pojkar C:s höjdhopps blev det en dråplig duell, som till sist Dingfors från Solbacka kunde ta hem. Samtliga sex finalister stannade på 1.60, så där kunde man inte klaga på spänningen.

Start för pojkar B 400 m.

Om någon vecka skall vi ha prisutdelning och med så många avklarade tävlingar går det åt priser i mängder för att på något sätt belöna de duktigaste. Därför en väldjan: alla Ni som på något sätt kan hjälpa oss med priser, hör av Er! Alla tips mottages med glädje.

Visserligen är det här ingen remissinstans för skolberedningens nya förslag om den nya skolan, men nog verkar det vanvettigt, att skära ner gymnastiktimmarna i vissa skolformer till noll och intet, nu när det som bäst behövs, för att motverka alla bekymrligheter nedbrytande krafter på vår hälsa.

Vi på Solbacka är lyckligt lottade för hur mycket mindre motion lärare och elever än får på andra håll, så skall vi se till, att vi alltid får tid och

tillfällen att löpa på våra stigar, spela vår basketboll, promenera och orientera i fagra sörmländska marker.

Vi ses på den nya ishockeybanan under de många lysande lamporna med alltid samma glada uppsyn, om det så gäller att spela ishockey eller att skotta bort massor med kubikmeter nyfallen snö. Eller hur?

P. S. Budkavlen gick i år i höstfagra marker med start i Stjärnhov och mål på skolan. Kollegiet I segrade och ytterligare tre kollegielag placerade sig fint. Ännu finns det gott om spänst och kraft i »gubbarna» men så har vi ju alla också haft våra 4 timmar gymnastik per vecka under skoltiden.

ÄRTTRÄFF I GÖTET

Torsdagen den 29/11 mötte 25 glada solbackapojkar upp kring ärtsoppan i Köpmännens hus i Göteborg, med rektor Folke Goding och greve Hans Wachtmeister i spetsen. De övriga var: Jan Berggren, Sverre Floberg, Osmo Diehl, Lars Sandring, Björn Trapp, Leif Svensson, Lasse Dahllöf, Sture Hansson, Jan Bluhme, Gunnar Wällgren, Lars Öberg, Lars-Henning R. Johansson, Arne Helgesson, Christer Almquist, Jan Dich, Thomas Hedin, Hugo Osvald, Axel Risberg, Örjan Wikström, Helge Beckman, Stig Norbeck, Bo Zachrisson, Gunnar Schramm.

Göteborgarna ordnar minst två träffar om året, en på våren och en på hösten. Till dessa är alla före detta solbackapojkar hjärtligt välkomna. Ni behöver bara skicka in namn och adress till Gunnar Schramm, telefon Gbg 12 44 05, så får ni en kallelse till nästa möte, som är planerat att hållas i slutet av februari. Gunnars adress är: L. I. Lange AB, Värmlandsgatan 16, Göteborg C.

BAHCO-CONDURUP Ltd
GOSWELL ROAD 23
LONDON EC1
GUNNULF BJÖRMAN

RETIRED

NO PHONE
NO ADDRESS

NO OFFICE
NO MONEY

Den här mannen har just flyttat till London som vicechef för Bachos engelska dotterföretag. Det tycks vara bekymmersfritt om man får döma av visitkortet.

FÖDDA

FÖRLOVADE

Lars Sköldberg
Sara Carlson

Uppsala Stjärnhov
Den 4 nov. 1961

Ola Sandborgh
Elisabeth Ohrling
Stockholm 2/12 1961

VIGDA

Alexis Meyer von Achenbach
Eva Skikkild

Stockholm den 3 nov. 1961

Mats Avall
Eva Edler

Skövde Åkarp

Georg Staël von Holstein
Mona Mourad Gayed
Holm, Halmstad d. 2 dec. 1961

EN SON

Gunilla och Jan von Oelreich
f. Rising, Karolinska sjukhuset den 9 nov. 1961

VÅR SON JOAKIM

Lise och Sigge Lyberg
f. Bense, Karolinska sjukhuset BB den 3 dec. 1961

Gamle vän PELLE SWENSSON är nu tillbaka i Canada efter sin sejour i Moskva och på Solbacka. Han är fullt upptagen med att visa bilder bl. a. från skolan, och har med dessa gjort en del program för TV. Han kommer med en artikel i vårnumret.

PELLE FRÖLÉN jobbar på

sin fars arkitektfirma, och går på STI på kvällarna.

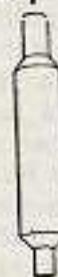
Till slut en rapport om Upsalaklanen. GÖRAN DREWES och TORD »JOJKEN» PERSSON läser geologi, GRJAN GRIMAS medicin, SVEN DIDRIK MAECHEL litteraturhistoria, BENGT VEGFORS och KURRE BJUKSTRÖM matte och LEIF ERICSSON statistik.

Operabalen annorlunda smoking satt på Uffe Norinder. Den var av grå shantung och hade svarta slag. Fin skjorta med spanskt kräf hörde till. Uffes fru Jill, dotter till Hasse Ekmans fru Tutta, en av kvällens snyggaste var det nån som sa och det vill inte säga lite.

SÄKRARE BÄTTRÉ[®]
BRANDSKYDD MOTORHYGIEN

Tydén-Gnistsläckaren

är självrensande — en extra säkerhet mot brandfara

Tydén-Gnistsläckaren

sanerar avgassystemet — böjer motorns livslängd, ekonomi och prestanda

Godkänd av Statens Maskinprovningar i Ultuna och Sprängämnesinspektionen

Tillverkare:

AB TYDÉNS PATENTER

STOCKHOLM

Telefoner 50 60 78, 51 50 18

Lev. till armé, flotta, flyg m.fl.

Solbacka Fotoklubb

Solbacka Fotoklubb är en mycket aktiv förening med 32 medlemmar. Klubbens styrelse består av: ordförande Ingvar Sahlin, IIIIB, vice ordförande adj. Harry Berger, kassör Jonas Norén, 5° och materialförvaltare Nils-Håkan Håkansson, I.II. Klubben har ett förnämligt tre-rums fotolaboratorium i elevhemmet Alléns källare. Ett av rummen fungerar som mörkrum och där finns två förstoringsapparater, en för 6×6 och den andra är för småbildsformat. De andra två rummen är skölj- och

torkrum. Det senare med en elektrisk torkapparat, som tar förstorningar i format upp till 45×60 cm. Tiderna till mörkrummet är i regel fulltecknade och materialförvaltare Håkansson får ofta byta de vätskor, som klubben håller med i mörkrummet.

Klubben hade i höst besök av fem-stjärnige fotografen Pelle Swensson, som var solbackelev åren 1913–18 och numera är bosatt i Kanada. Han kom till Solbacka på hemvägen från Moskva, där han varit domare i en stor inter-

nationell fototävling. Pelle Swensson berättade om tävlingen och visade bilder. Han besåg sedan en del fotografier, tagna av medlemmar i klubben, och hans betyg var »detta är bättre än jag väntat mig».

I vår tänker vi anordna en fototävling och vi hoppas på stort deltagande av medlemarna, och det blir även en sedvanlig fotoutställning på Solbackadagen.

»Salle».

Denna annons

avser att visa Er det bästa som svensk industri idag kan erbjuda beträffande anläggningar för lönsam spannmålshantering.

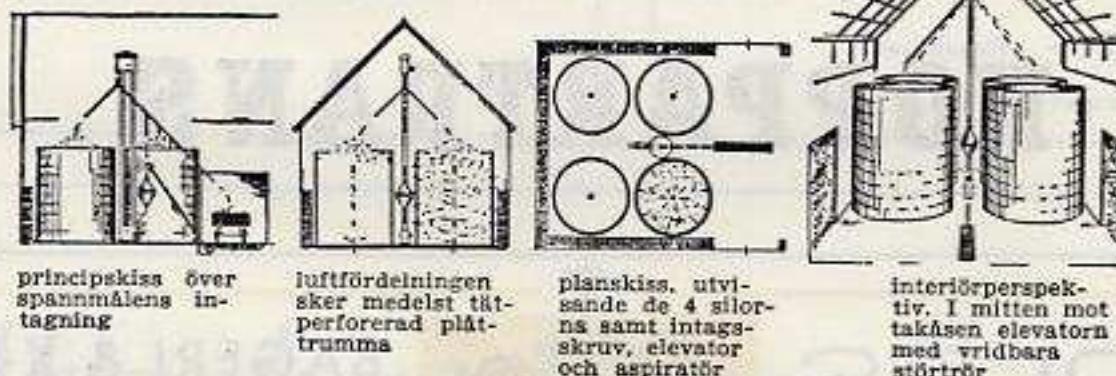
Betongbolaget har industrialiserat tillverkningen och framställer prisbilliga betongvaror av högsta kvalité. Med dessa spannmålssilior uppfyllas alla rimliga anspråk på en rationell lösning för varje behov när det gäller spannmålslagring.

Rätt investering är säkraste vägen till goda inkomster och god ekonomi. Ni handlar rätt när Ni köper silor av typ Betongbolaget, ty en sådan investering betalar sig snabbt och skänker Er det bästa resultatet.

LAGRINGSBEHÅLLARE för SPANNMÅL

utförda av fabriksfärdiga, monterbara betongenheter

text och bilder visa ett bra sätt att rationellt och prisbilligt lagra spannmål

GÅRDSSILOR för SPANNMÅL

Monteringsfärdiga betongsilor ersätta nu tidigare träkonstruktioner och därtill för ett lägre pris per lagringsenhets. På ett prisbilligt, lönsamt och i alla avseenden tillfredsställande sätt tillgodoses såväl de mindre som de större och medelstora gårdarnas lagringbehov. Betongbolagets spannmålssilior är snabbmonterade, hållbara och brandsäkra. Levereras och monteras över hela Sverige.

NU ett nytt initiativ med sexdelad spannmålssilo för fler-sorts lagring

På många välkända gårdar

Vunna erfarenheter från otaliga leveranser till gårdar i olika delar av landet bestrycker, att Betongbolagets spannmålssilior motsvarat de högst ställda anspråk från kritiska köpare. Stora och små gårdar har bekräftat stor belätenhet. Vi sänder gärna bestyrkande intygssamling och offert på silor för önskad spannmålslagring. Ring eller skriv oss för kostnadsfria råd och upplysningar.

Mångårig erfarenhet och högt driven rationalisering ger oss möjlighet erbjuda högsta kvalitet till lågt pris

BETONGBOLAGET

Varberg — Telefon Betongbolaget — Halmstad

Till Betongbolaget — Varberg
telefon "Betongbolaget"

Jag är intresserad av närmare upplysningar om Era
spannmålsbehållare för dton lagring.

namn

bostad

postadr. telefon

Det lär finnas någon människa som vid något speciellt tillfälle har yttrat följande tre visa ord:

Bollen är rund

Foto: Jonas Norén.

T. v. Leif Hättner och mästaren Löfdahl.

SM i tennis

Det blev inte mindre än 30 st. deltagare i höstens Solbacka-Mästerskap i tennis, vilket visar att intresset är stort för den vita sporten här på sko-

lan. Matcherna gick fint att genomföra, tack vare det fina väderet. Redan i kvartsfinalen blev det en hård match mellan Grüner, LII och af Petersén, LII. Den förra vann till slut med siffrorna 4—6,

6—5, 6—3. Men det verkade som om Grüner tagit ut alla sina krafter i denna match, ty han blev ett lätt byte för Hättner, LNIII, som vann klart.

På övre halvan gick D. Löfdahl, LI, fram till finalen utan någon svårighet. Allt var klart för final mellan Hättner och Löfdahl. Löfdahl började mycket bra, och vann på sitt nägot lugnare spel. Hättner fick aldrig någon riktig chans att komma igång, och förlorade mycket riktigt första set med 6—3. I andra set blev det betydligt hårdare. Löfdahl ledde med 3—1, men Hättner kom igen och spelade riktigt fint, och lyckades också taga ledningen med 5—3. Löfdahl tog sitt servegame, och även Hättners. Sedan följde två mycket spänande game, som höll den

talrika publiken i spänning, och till slut lyckades Löfdahl avgöra matchen till sin fördel med siffrorna 8—6. Solbacka har fått en liten (ty det är han), men värdig mästare.

I realskolans cup hade det anmälts 23 st. I denna grupp spelades hårda och jämma matcher, och det är svårt att nämna någon match före den andra. Vinnare blev emellertid T. Weiss, 4⁵, som i finalen slog U. Karlsson, 4⁵, med siffrorna 6—3, 6—1.

Den påbörjade dubbeltävlingen fick vi tyvärr avbryta på grund av det dåliga väderet och den kalla årstiden, men till våren skall vi med säkerhet hinna med den och andra tävlingar.

Keep Swinging,

Så har dom det på Sigtunaskolan

Solbackatidningen presenterar här den första artikeln i serien Så har dom det på... Serien handlar om internatskolorna i landet, och här några glimtar från Sigtunaskolan, ej att förväxla med Hum.

Solen hade just hunnit dala ned bakom staden och de rosa molnen började kransa fästet. Då dök den raske reportern från Solbackatidningen och hans fotograf upp på Sigtuna-

Interiör från ett dagrum.

skolans gård, där de togs emot av tredjeringarna Casper Francke och Pontus Reuterståhl, som skulle guida runt skolan.

När man klivit in genom valvet som omsluter inkörsporten till skolan, finner man sig stående mitt emot en vacker byggnad som domineras hela gården, nämligen det hus där gymnasiet har sina lektioner. Det innehåller förutom en mängd ganska ordinära klassrum en alldel nyrenoverad kemi- och fysiksalsal, som verkligen inte saknade något av

den ena mer invecklade apparten efter den andra, och tänkte på att detta måste vara paradiset för den fysiktresserade. Några meter från gymnasiet har »Knatten» (realskoleleverna) sitt skolhus, som rymmer skolans aula. Den är försedd med en scen, och rymmer utan vidare hela skolan.

Nästa byggnad på vägen är den omtalade simbassängen. Den kan man inte ta misse på, ty förutom det karakteristiska utseendet, luktar det klor när man kommer i närheten av den. I simbassängen tränades det flitigt, både hopp och sträcksimning. Ovan på bassängen, en trappa upp, finns en tennisbana där en klass-

Hobbyverksamheten ägnas stort intresse.

cupsmatch just gick av stapeln.

På skolan finns det fem hem. Elevantalet är uppe i 275, varav 154 går i gymnasiet. Man bor inte klassvis som på Solbacka utan blandar. På så vis lär eleverna sig känna varandra bättre. Varje hem har en husfar, husmor och en prefekt. Prefekten är en tredje- eller fjärderingare, som bl. a. har att se till att eleverna på hans hem sköter sina läxor ordentligt. Husfar är närmast att jämföra med Solbackas pater, och husmor med husmor. På varje hem finns en matsal, och i dessa avlåts alla måltider, vars antal överensstämmer med de

som ni känner till från Solbacka. När vi var där, råkade det vara fredag, och gissa

Stora skolhemmets matsal.

vad som serverades till middag? — Fisk! Det som väsentligt skiljer elevhemmen från dem vi är vana vid, är de magnifika dagrummen där det förutom TV och radiogramfon finnes hemmens prissamlingar, bibliotek, diskotek och schackspel, samt matsalar. Rummen är närmast att jämföra med dem som finns på Allén III, eller klostret. Elevhemmens namn är i storleksordning: Stora skolhemmet, vars matsal användes till den årligen återkommande gäsmiddagen, då lärare och elever tillsammans avnjuter gäs och sedan tittar på spex, Taillåsen, Kvarnbaccken, Sandvreten, som har de äldsta traditionerna och det största biblioteket, samt Sandsborg. I de flesta rummen bor man två, men det finns även tremansrum för de två högsta klasserna. I källaren på varje elevhem finns ett bordtennisbord.

Om inte idrottslivet är så där värst aktivt på skolan, så blomstrar föreningarna desto mera. De sex livaktigaste föreningarna är Utile Dulci, en gymnasieförening, som från början var helt litterär, men som nu sysslar med teater, skoldanser och studieresor av olika kulturella slag. Den har 25 medlemmar och är synnerligen aktiv. Fotoklubben som har ett perstorpsbeklätt foto-

rum med två fornämliga förstoringsapparater. Agfa kommer en gång i veckan och här ut fotografering samt skänker medlemmar och klubben filmer och annat fotomaterial. Utrikespolitiska föreningen som helt sysslar med utrikespolitiska diskussioner, som leds av en av skolans lärare. också mycket aktiv. Ett tjugotal medlemmar. UTeppe, en förening som befriar sig från klassisk musik på skolan. Dess aktivitet varierar starkt. För närvarande medelaktiv. Pbu, Frivillig befälsutbildning, som för närvarande är mycket aktiv. NvF, Naturvetenskapliga föreningen, har en medalj som de skickar till berömda naturvetare. Nu sist till nobelpristagaren i fysik.

Hobbyverksamheten har funnit en fristad i de trevliga hobbyrummen, där eleverna ägnar sig åt modellbygge av alla de slag. Implicerande är att man här också ägnar sig åt bygge av riktiga rodd- och motorbåtar.

I stort kan man konstatera att likheterna med Solbacka är ganska markanta. Denna speciella och gemytlige trevliga atmosfär som råder på ett

Pontus läser läxor.

internat, kom inte mindre till sin rätt, när ljuset plötsligt stocknade och man kunde skada mängden av stearinljus i fönstren. Då kände man sig som hemma på internatet i Sörmland!

SAGE.

Tennishallen, också avsedd för handboll.

den moderna undervisnings-teknikens hjälpmittel. Man gick omkring och beundrade

**GRÄDDGLACE
GLACE-BOLAGET**

Skärp reklamen - sänk kostnaderna

Ni kan få mer valuta för varje reklamkrona
antingen det gäller enstaka annonser eller hela
kampanjer - broschyrer - kataloger
samt andra trycksaker

Vi Visar Vägen
Planering, rådgivning, förslag, lay-out,
marknadsundersökningar m.m.

Specialitet: Teknisk reklam

GÖRAN LINGMARK REKLAM & ANNONSBYRÅ AB

Norr Mälarstrand 78 Stockholm K Telefon 50 33 04

reklam som syns - reklam som säljer

Karin Hällström från Nyköping gör sig klar för start på 100 meter.

Stafettlaget på Stockholms stadion under skolungdomens.

Rektor Goding delade ut priseterna.

Solbacka med i div. II i basketboll

Efter förra årets stora basketsegrar har basketspelarna med hjälp av gymnastikdir. Lars-Oskar Nilsson fått igenom att skollaget skall få vara med i Div. II basket. Laget i år är inte på långa vägar så starkt som förra året, då de två bästa spelarna Staffan Göthlin och Christofer Wall har slutat, men med mycket träning och förstärkning av Mg. Nilsson ska laget försöka hävda sig så bra som möjligt. Laget har fått bättre träningsmöjligheter genom att de fått låna den nya sporthallen i Malmköping två timmar varje söndag. Hemmamatcherna kommer också att spelas i Malmköping, då skolans gymnastiksals inte håller mätten. För den ekonomiska sidan får eleverna stå till största delen själva. Idrottsföreningen kommer endast att betala hyran för planen i Malmköping, resor och uppehälle får eleverna betala själva. På längresorna kommer Mg. Nilsson och Mg. Wall att ställa sina bilar till förfogande. Skollaget har fått två kvällar i veckan i gymnastiksalen, som användes till intensiv konditionsträning.

Vi på redaktionen vill inte alls sticka under stol med att det ibland kan vara riktigt angenämt att jobba med tidningen. Underligt nog finns det tillfällen då pojkena släss om att få göra små intervjuer.

Fot-boll

Sammis i mörka tröjor anfaller.

Leif Hättner dundrar på ett skott.

I år ställdes höga fordringar på skollaget, men dem kunde vi inte alls motsvara. Något har saknats denna säsong, men vad? — Kedjan skulle kanske behöva en bollhållare — nu är alla för ivriga att gå rakt på mål. Nya i årets lag har varit högertyter Bresky, vänsterytter Lundén och centerhalv Lars Holsti. I år har fjolårets målvakt Boman försökt sin lycka bland utespelarna med varierande framgång. I hans ställe spelade af Petersens målvakt.

Första matchen spelades mot Strängnäs borta. Resultatet blev 4—2 efter en icke allt för dålig match av Solbacka. Bäst var m. v. af Pe-

tersens. Målgörare var C. F. Boman, 3, och Lindén, 1.

Nu började allvaret med match mot Stockholms samskola, i AB-cupen. Det kunde inte ha börjat sämre för oss, ty efter 15 min. låg vi under med 3—0, vilket innan halvlekens slut ökades till 4—0. I pausen drogs v. b. Hättner upp som center, och då blev det andra takter. Hättner ordnade själv 4—1, varpå Lindén späddé på med ytterligare ett mål. Detta förde tanken till Hamrins bejublade mål mot Tyskland i V. M. — Bäst denna gång var h. b. Frölander, vilken tämjde »Sammis» fruktade v. y. Christer Magnusson.

Bröderna Wennerlund AB

Borås

Rikstelefoni:

Växel Gruppnummer 172 30-43

Vävnader · Manufaktur

Linne och korta varor engros

Egna fabriker för dam-, herr-
och barnkonfektion

YES, I SPEAK ENGLISH!

I början av höstterminen var det något som, trots ihärdigt regnanden, tilldrog sig vår uppmärksamhet. Ryktet om att några gentlemän från England skulle besöka skolan, visade sig vara sanning.

En internatskolegrupp var på resa till vår huvudstad. Därför kom det sig att fjorton unga engelsmän med ledare inkvarterades i Jättnas nu utrymda rum. De kom från Denston, en internatskola i södra England.

I tre dagar skulle besöket vara, och för gästernas del blev det en jämförelse mellan skolorna. Även ett idrottsarrangemang stod på schemat. Måltiderna intogs gemensamt och gästerna placerades bredvid högsta ringen. Man såg annars inte så mycket av dem, på grund av det förut nämnda miserabla väderet.

Vi samlades på åskådarläktaren vid idrottsplatsen. »The big fight» skulle sätta igång klockan tre. Kämpatagen skulle avgöras i 100 m, 1000 m, stafett, 4×100 m, höjdhopps samt diskuskastning. Även en fotbollsmatch skulle utkämpas. Efter växlande framgångar avslutades friidrotten med stafett. Med en manslängd segrade gästerna i en mycket spännande duell. Sammanlagt blev det knapp favör till engelsmännen. Tyvärr hade inte gästerna ett riktigt fotbollslag, men ett beundransvärt spel blev det i alla fall.

Dagen därpå var det dags att säga »Goodbye». En del kontakter knöts. Med god förståelse hade vi träffats, och nu går man i nya förväntningar över vad som skall komma härnäst.

Michael.

I Sörmlandscupen blev vi likaså utslagen i första matchen, mot Eskilstuna, med 4—2. Aven denna gång startade vi för fört. I andra halvlek pressade vi emellertid hårt, så hårt, att t. o. m. h. b. Frölander prövade skottlyckan, men med klent resultat. Mest framträdande var, i kedjan inrarna Blomqvist och Curt Holsti, och i försvaret v. b. Lars Holsti.

•

I år hade »lilla» laget vuxit till sig och lyckades nå finalen i Sörmlandscupen, men blev där besegrade med 2—1. De mest lyckade var Karlsson, Persson och hela kedjan varit.

Laguppställn.: Rosell, Karlsson, Backman, Persson, Gartz, Lundberg, Andersson, Weiss, Ihse, Sjunesson, Holmkvist.

I första matchen, mot Torsby, hade Solbacka en mycket lätt uppgift, eftersom detta lag inte kunde bjuda något motstånd alls. Slutresultatet blev 9—1. Målgörare: Ihse, 4, Sjunesson 3, och Weiss 2.

Nästa match blev hårdare. Motståndare var då Eskilstuna. Bataljen började mycket nervöst från båda håll, med mycket felpassningar. Solbackas kedja gick ganska bra, med Sjunesson som den drivande kraften. I försvaret var m. v. Rosell och v. b. Backman de klart bättre. Första målet kom efter tio minu-

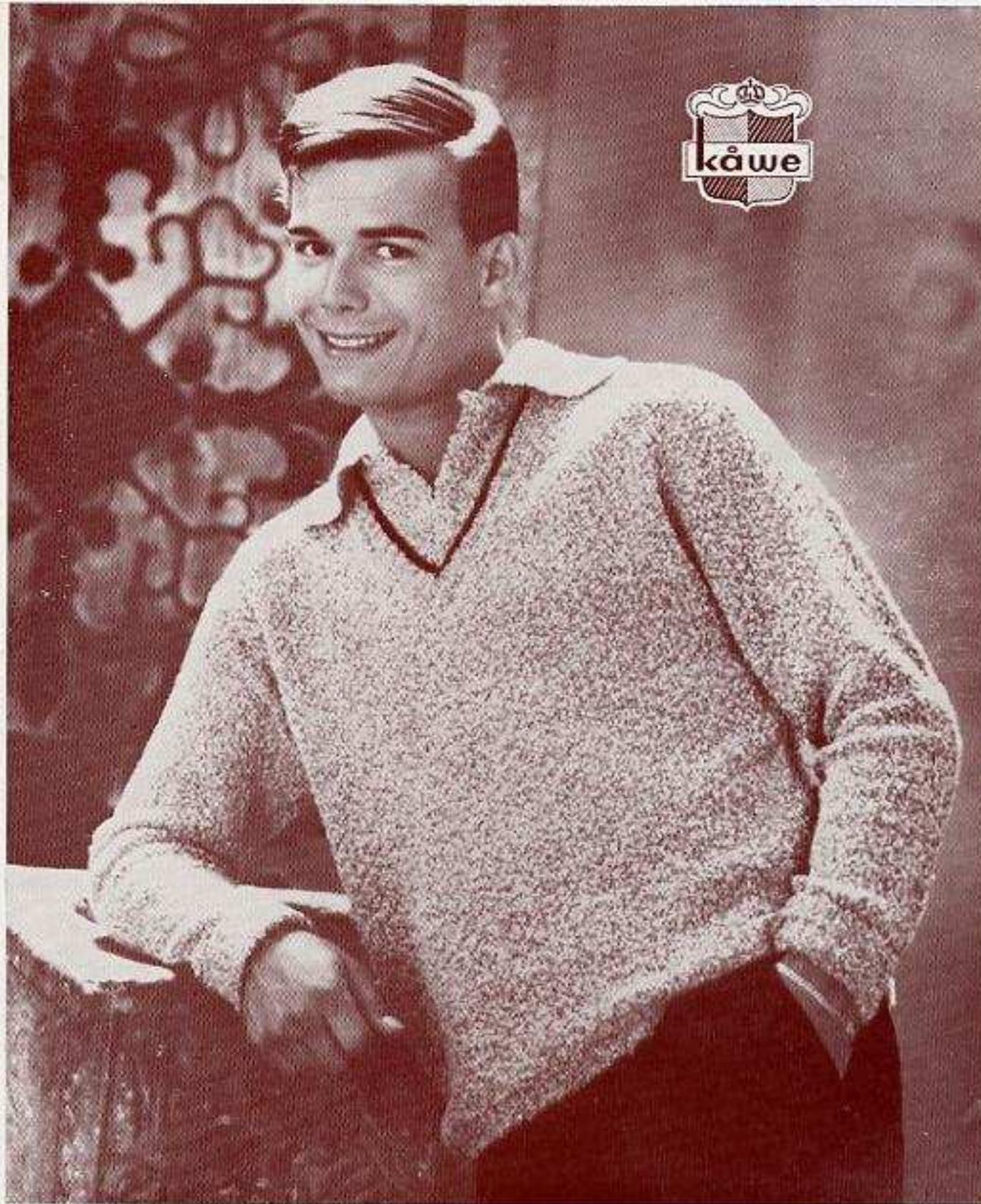
ters spel, på straff. Weiss sköt säkert 1—0. Det resultatet stod sig till halvtidsvilan. Andra halvlek bjöd på bättre spel. Efter tolv minuters spel fick Ihse en delikat passning från Holmkvist, och slog på direkt, 2—0. Slutresultat 2—1.

På en hal plan spelades semifinalen mot Södertälje. Solbacka fick en drömstart: redan efter fem minuter kom Ihse igenom, och sköt 1—0, och efter ytterligare fem minuter sköt densamma 2—0 på en frispark. I andra halvlek kom Södertälje igen och kvitterade till 3—3 då två minuter av matchen återstod. Vid den följande straffläggningen segrade Solbacka med 2—1. Bäst i denna match var Ihse, som först spelade center och under straffläggningen målvakt, men bra var även h. y. Andersson.

Finalen spelades mot Flen, borta. Solbacka hade otur och låg efter tio minuter under med 2—0. H. y. Andersson reducerade till 2—1, och i halvlekens sista minut gjorde Holmkvist 2—2, men detta mål blev bortdömt.

I motsats till första halvlek blev den efterföljande handelslös. Bäst var emellertid högerförsvar, bestående av Karlsson och Persson. — En spelare som säkert har framtidens för sig, är Sjunesson. En slitvarg i denna match var högerinnern Weiss.

**Kalas
med
kåwe
när
det
kyler**

A B G. PERSON

Vaksalatorg - UPPSALA

Telefon 018/391 30

Se båda **VOLKSWAGEN**-modellerna hos